

Érkezett: 2011 JÚN. 8. C.

T/3404/39. számú
EGYSÉGES JAVASLAT

egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények
jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/3404. számú
törvényjavaslat zárószavazásához

Előadó:

Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter

Budapest, 2011. június

2011. évi ... törvény
egyres munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények
jogharmonizációs célú módosításáról

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló
1991. évi IV. törvény módosítása

1. §

(1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott harmadik országbeli állampolgár (a továbbiakban: harmadik országbeli állampolgár) a Magyar Köztársaság területén a 2. § (2) bekezdésében, valamint a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel a munkavállalási engedély, vagy a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított engedély (a továbbiakban: EU Kék Kártya) alapján létesíthet foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt. Az engedélyezési kötelezettség alá tartozó foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges szerződés csak a munkavállalási engedély vagy az EU Kék Kártya beszerzését követően köthető meg.”

(2) Az Flt. 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségeire, a harmadik országbeli állampolgár személyi, családi és egyéb körülményeire figyelemmel, valamint munkaerőpiaci szempontok alapján egyes tevékenységeket érintően az (1) bekezdés szerinti engedélyezési kötelezettség alóli mentesség eseteit rendeletben állapítsa meg.”

(3) Az Flt. 7. § (5) bekezdés helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter), hogy – a szabályozással érintett foglalkozás szerint feladatkörrel rendelkező miniszterekkel egyetértésben – rendeletben határozza meg

a) a Magyarországon egyidejűleg összesen, valamint az egyes állami foglalkoztatási szervek illetékességi területén, továbbá az egyes foglalkozásokban foglalkoztatható harmadik országbeli állampolgárok – ideértve az EU Kék Kártya alapján foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgárokat is – legmagasabb számát,

b) azokat a foglalkozásokat, amelyekben a magyarországi munkanélküliség alakulására és összetételére tekintettel harmadik országbeli állampolgár – ideértve az EU Kék Kártya alapján foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgárokat is – nem foglalkoztatható.”

(4) Az Flt. 7. § (5) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter), hogy - a szabályozással érintett foglalkozás szerint feladatkörrel rendelkező miniszterekkel egyetértésben - rendeletben határozza meg]

„d) EU Kék Kártya alapján, Magyarországon foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő minimális díjazás mértékének kiszámítási módját.”

(5) Az Flt. 7. §-a a következő (7)-(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A foglalkoztató és a harmadik országbeli munkavállaló magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából előzetes megállapodást köt – legfeljebb négyéves határozott időtartamú – foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésére. A megállapodás kötelező érvényű állásajánlatnak minősül. Amennyiben az EU Kék Kártya kiállításra kerül a harmadik országbeli állampolgár részére, a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt – a (9) bekezdésben foglalt kivétellel – az előzetes megállapodásban foglalt feltételeknek megfelelően kell létrehozniuk. A felek ettől eltérő megállapodása érvénytelen.

(8) A (7) bekezdés szerinti előzetes megállapodásnak tartalmaznia kell

- a) a harmadik országbeli állampolgár által ellátandó tevékenységet, munkakört (FEOR),
- b) a harmadik országbeli állampolgárnak az a) pont szerinti tevékenység ellátáshoz szükséges felsőfokú szakmai képesítése megnevezését,
- c) a harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő díjazás mértékét,
- d) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megjelölését,
- e) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony időtartamát.

(9) A felek a (8) bekezdés c) pontja szerinti díjazás mértékétől kizárólag a harmadik országbeli állampolgár javára térhetnek el.”

2. §

(1) Az Flt. 58. § (5) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*f*) magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás: a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 2. § *p*) pontja szerinti munkavállalás,”

(2) Az Flt. 58. § (8) bekezdésének *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben határozza meg]

„*g*) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben a munkaerőpiaci szolgáltatásokat nyújtó szervezetek akkreditációs eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj”

[szabályait.]

(3) Az Flt. 58. §-a a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Felhatalmazást kap a társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért felelős miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben határozza meg a megváltozott munkaképességű munkavállalókat foglalkoztató munkáltató akkreditációs eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj szabályait.”

3. §

(1) Az Flt. 60. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a törvény]

„b) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkének”

[való megfelelést szolgálja.]

(2) Az Ft. 60. § (1) bekezdése kiegészül a következő c) ponttal:

[Ez a törvény]

„c) a harmadik országbeli állampolgárok magas képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i 2009/50/EK tanácsi irányelv 5. cikk (1) bekezdés a) pontjának, 7. cikk (4) bekezdés b) pontjának”

[való megfelelést szolgálja.]

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény módosítása

4. §

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 22. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a munkáltatónál üzemi tanács nincs, a munkáltató köteles tájékoztatni a szakszervezetet.]

„d) legalább félévente a munkáltatónál távmunkát végző, valamint kölcsönzött munkavállalók számáról és munkakörük megnevezéséről.”

5. §

Az Mt. 41/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kollektív szerződést a szerződő felek együttesen kötelesek a miniszternek a megkötést követő harminc napon belül nyilvántartásba vételre bejelenteni és a kapcsolódó adatszolgáltatást elektronikus úton teljesíteni (a továbbiakban együtt: bejelentési kötelezettség) a Kormány hivatalos tájékoztató honlapján és a kormányzati portálon közzétett elektronikus adatlapon.”

6. §

Az Mt. 43. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az üzemi tanácsot, illetve az üzemi megbízottat öt évre választják.”

7. §

Az Mt. 81. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A próbaidő tartama harminc nap. Harminc napnál rövidebb próbaidőt kollektív szerződés vagy a felek is megállapíthatnak. Harminc napnál hosszabb, de legfeljebb három hónapig terjedő

próbaidőt a felek, legfeljebb hat hónapig terjedő próbaidőt kollektív szerződés állapíthat meg. A próbaidő meghosszabbítása tilos, ettől érvényesen eltérni nem lehet.”

8. §

Az Mt. 117/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„117/C. § (1) Ha a 117/B. § (2) bekezdés alapján legalább heti 36 órás rövidebb teljes munkaidőt állapítottak meg, a munkáltató és a munkavállaló írásban megállapodhatnak a (2) bekezdésben foglaltak szerint, legfeljebb egy éves határozott időtartamra a munkaidő mértékének a felemeléséről.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülése esetén a munkaidő mértéke a 117/B. § (1) bekezdése szerinti teljes munkaidő és az (1) bekezdés szerinti rövidebb teljes munkaidő mértéke – legfeljebb a rövidebb teljes munkaidő megállapításának napjától a munkaidő megemeléséről szóló megállapodás hatálybalépésének napjáig tartó időtartamra számított – különbözetének figyelembevételével emelhető meg oly módon, hogy a teljes munkaidő heti mértéke a negyvennégy órát nem haladhatja meg. A munkaidő megemelésére legkésőbb a rövidebb munkaidő megszűnésének napjától számított harmadik hónap első napjától kerülhet sor.

(3) A munkáltató a munkaidő megemeléséről szóló megállapodás időtartama alatt nem közölhet működésével összefüggő okra alapozott rendes felmondást vagy a 94/E. § (1) bekezdés szerinti rendes felmondásról szóló tájékoztatást azzal a munkavállalóval, akinek a teljes munkaideje – e §-ban foglaltak alapján – heti negyven óránál hosszabb.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott tilalomba ütköző munkáltatói rendes felmondás, illetőleg tájékoztatás jogellenes. Jogellenes az (1) bekezdés alapján meghatározott, a munkaidő mértékének felemeléséről szóló megállapodás időtartamát túllépően a 117/B. § (1) bekezdése szerinti teljes munkaidőnél magasabb munkaidő megállapítása. Az ilyen jogellenes foglalkoztatás esetén a 117/B. § (1) bekezdését meghaladó munkaidőre, a munkáltató az erre az időre járó munkabér háromszorosának megfelelő összegű átalány-kártérítést köteles a munkavállaló részére megfizetni.

(5) A munkavállaló személyi alpbérét nem érinti, ha teljes munkaidejének a mértéke – e §-ban foglaltak alapján – heti negyven óránál hosszabb.

(6) Az (5) bekezdésben foglaltak alapján az órabérrel díjazott munkavállaló órabértételét arányosan csökkentett mértékben kell figyelembe venni.”

9. §

Az Mt. 130. § (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A munkaviszony szünetelésének időtartamára a következő esetekben jár szabadság:]

„c) a gyermek gondozása vagy ápolása miatt kapott fizetés nélküli szabadság [138. § (5) bekezdés] első hat hónapjára;”

10. §

(1) Az Mt. 134. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A szabadságot esedékességének évében kell kiadni. Az esedékesség évében kiadottnak kell tekinteni azt a szabadságot, amelynek megszakítás nélküli tartama - az esedékesség évében történő megkezdése esetén - a következő évben jár le, és a következő évre átnyúló szabadságrész nem haladja meg az öt munkanapot. A munkáltató]

„b) a munkavállaló betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül, ha az akadályoztatás időtartama egybefüggően a 183 napot elérte vagy meghaladta, akkor az akadályoztatás megszűnésétől számított 183 napon belül”

[adja ki, ha az esedékesség éve eltelt. E rendelkezésektől érvényesen eltérni nem lehet.]

(2) Az Mt. 134. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szabadságot kettőnél több részletben csak a munkavállaló kérésére lehet kiadni. Kivételesen fontos gazdasági érdek, illetve a munkáltató működési körét közvetlenül és súlyosan érintő ok miatt a munkáltató kettőnél több részletben is kiadhatja a szabadságot, azonban – a felek eltérő megállapodása hiányában – ebben az esetben is megilleti a munkavállalót naptári évenként legalább egyszer legalább tizennégy összefüggő naptári nap távollétet biztosító szabadság.”

(3) Az Mt. 134. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A (3) bekezdés a) pontja, a (4) bekezdés, illetve a (6) bekezdés alkalmazásakor kivételesen fontos gazdasági érdeken a rendes szabadság kiadásával kapcsolatos, munkaszervezéstől független olyan körülményt kell érteni, amelynek felmerülése esetén a rendes szabadságnak az esedékesség évében teljes mértékben történő kiadása a munkáltató gazdálkodását meghatározó módon hátrányosan befolyásolná.”

11. §

Az Mt. 136. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkavállaló munkaviszonya megszűnésekor, ha a munkáltatónál eltöltött idővel arányos szabadságot nem kapta meg, azt pénzben kell megváltani. A gyermek ápolása, illetve gondozása céljára kapott fizetés nélküli szabadság megszűnését követően, ha a munkavállaló a gyermek ápolása, gondozása miatt kapott fizetés nélküli szabadság első hat hónapjára járó szabadságot nem kapta meg, azt a felek megállapodása alapján pénzben is meg lehet váltani. Egyéb esetben a szabadságot pénzben megváltani nem lehet; ettől érvényesen eltérni nem lehet.”

12. §

Az Mt. 138. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Ha a munkavállaló az (5) bekezdés szerinti fizetés nélküli szabadságát meg kívánja szakítani, a megszakítási szándékát előzetesen közölnie kell a munkáltatóval. A munkáltató, ha a munkavállaló a fizetés nélkül szabadság kezdetétől számított

a) hat hónap letelte előtt kíván munkába állni, a bejelentést követő legfeljebb harminc nap,

b) hat hónap elteltével vagy azt követően kíván munkába állni, a bejelentést követő legfeljebb hatvan nap

elteltével köteles foglalkoztatási kötelezettségének eleget tenni.”

13. §

Az Mt. 147. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkaidő-beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan, illetve a munkaidőkereten felül végzett munka esetén a pótlék mértéke ötven százalék. A munkáltató előírhatja, hogy ellenértékként – pótlék helyett – szabadidő jár, ami nem lehet kevesebb a végzett munka időtartamánál.”

14. §

Az Mt. 190. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2) bekezdéstől eltérően a munkáltató köteles a vezető terhessége kezdetétől a szülési szabadsága végéig terjedő időszak alatt a rendes felmondását az általános szabályok szerint megindokolni.”

15. §

Az Mt. 193/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„193/B. § (1) A kölcsönbeadóval munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkaviszonyra – függetlenül annak határozott vagy határozatlan idejű, teljes vagy részmunkaidőre létesített voltától – e törvény szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell alkalmazni e törvény 193/E. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket a helyi önkormányzat többségi tulajdonában lévő gazdasági társaság vagy közhasznú szervezet, valamint a nyilvántartásba vett közhasznú szervezet által végzett munkaerő-kölcsönzés esetén.”

16. §

Az Mt. 193/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„193/C. § (1) E törvény alkalmazásában

a) munkaerő-kölcsönzés: az olyan tevékenység, amelynek keretében a kölcsönbeadó a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót ellenérték fejében munkavégzésre a kölcsönvevőnek ideiglenesen átengedi (a továbbiakban: kölcsönzés);

b) kölcsönbeadó: az a munkáltató, aki a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót munkavégzésre, kölcsönzés keretében a kölcsönvevőnek ideiglenesen átengedi és munkáltatói jogait, illetve kötelezettségeit a kölcsönvevővel megosztva gyakorolja (a továbbiakban: kölcsönbeadó);

c) kölcsönvevő: az a munkáltató, aki a kölcsönzés keretében átengedett munkavállalót ideiglenesen foglalkoztatja és munkáltatói jogait, illetve kötelezettségeit a kölcsönbeadóval megosztva gyakorolja;

d) kölcsönzött munkavállaló: a kölcsönbeadóval kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállaló, aki felett a kikölcsönzés időtartama alatt a munkáltatói jogokat és kötelezettségeket a kölcsönbeadó és az őt ideiglenesen foglalkoztató kölcsönvevő megosztva gyakorolja, illetve teljesíti;

e) kikölcsönzés: az az időszak, amely alatt a kölcsönzött munkavállalót ideiglenesen a kölcsönvevő foglalkoztatja és gyakorolja felette a 104. §-ban meghatározott jogokat;

f) kikölcsönzés ideiglenessége: a kölcsönbeadó és a kölcsönzött munkavállaló által – a kölcsönvevőnél elvégzendő munka jellegére, a munkakörülményekre, a felek korábbi nyilatkozataira, a felek között fennálló munkaviszonyból fakadó jogokra és kötelezettségekre tekintettel – megállapodásában meghatározott, legfeljebb öt évig terjedő időtartam. Vita esetén a kölcsönbeadót terheli a bizonyítási teher a munkaerő-kölcsönzés ideiglenessége tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés f) pontja szerinti kölcsönzési időtartam megállapítása során a kölcsönzött munkavállalónak azonos kölcsönvevőnél az előző foglalkoztatása megszűnésétől számított hat hónapon belül történő ismételt kikölcsönzése időtartamát egybe kell számítani, függetlenül attól, hogy a kölcsönzés ugyanazon vagy más kölcsönbeadóval kötött megállapodás alapján valósult meg.”

17. §

(1) Az Mt. 193/D. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Kölcsönbeadó lehet

a) az az EGT-államban székhellyel rendelkező vállalkozás, amely a rá irányadó jog szerint munkaerő-kölcsönzést folytathat, vagy

b) az a belföldi székhelyű, a tagok korlátolt felelősségével működő gazdasági társaság vagy – a vele tagsági viszonyban nem álló munkavállaló vonatkozásában – szövetkezet, amelyik megfelel az e törvényben, illetve az egyéb jogszabályban foglalt feltételeknek, és az állami foglalkoztatási szerv nyilvántartásba vette.

(2) Tilos munkavállaló kölcsönzése:

a) jogszabály által meghatározott tilalomba ütköző munkavégzésre,

b) a kölcsönvevő olyan munkahelyén, illetve telephelyén történő munkavégzésre, ahol sztrájk van, a sztrájkot megelőző egyeztetés kezdeményezésétől a sztrájk befejezéséig, illetve

c) ha a kölcsönvevőnél a munkavállaló munkaviszonya - a munkáltató működésével összefüggő okra alapozott rendes felmondásával, illetve a próbaidő alatt azonnali hatályú megszüntetésével - legfeljebb hat hónapja szűnt meg, vagy

d) a 193/C. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott időtartamot meghaladóan.”

(2) Az Mt. 193/D. § a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) E § alkalmazásában EGT-állam: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes, Magyar Köztársaságon kívüli más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás tekintetében az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.”

18. §

(1) Az Mt. 193/E. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Semmis a munkavállaló és a kölcsönbeadó között létrejött olyan megállapodás, amely

a) a munkaviszony megszűnése, illetve megszüntetése után a kölcsönvevővel való jogviszony létesítési tilalmat vagy korlátozást ír elő;

b) alapján a munkavállalónak a kölcsönbeadó javára díjazást (közvetítési díjat) kell fizetni a kölcsönzésért, illetve azért, ha a kölcsönvevővel kíván jogviszonyt létesíteni.”

(2) Az Mt. 193/E. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kölcsönzött munkavállalóra – a 193/B. § (2) bekezdésében foglalt esetek kivételével – a kölcsönvevőnél történő foglalkoztatás teljes időtartama alatt

- a) a terhes és szoptató nők védelme,
- b) a fiatal munkavállalók védelme,
- c) a munkaidőre, pihenőidőre vonatkozó szabályok,
- d) a munkabér összege és védelme, valamint
- e) az egyenlő bánásmód követelménye

vonatkozásában a kölcsönvevőre – jogszabály vagy kollektív szerződés alapján – irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

(3) Az Mt. 193/E. § (4) bekezdése helyébe a következő (4) bekezdés lép, és a § a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Arra a kölcsönzött munkavállalóra, aki

a) a kölcsönbeadóval munkaerő-kölcsönzés céljából létesített határozatlan idejű munkaviszonyban áll, és kölcsönvevőnél történő foglalkoztatás hiányában, illetve kölcsönvevőhöz történő kikölcsönzések közötti időszakban is díjazásban részesül,

b) munkaviszonya alapján a kölcsönbeadónál összességében kedvezőbb díjazásban részesül, mint a kölcsönvevő azonos munkakörben foglalkoztatott saját munkavállalója, ideértve a kollektív szerződésben és a felek megállapodása alapján fizetett bérelemeket, valamint a szociális juttatásokat is, vagy

c) a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény 1. § (2) bekezdés 1. pontjában meghatározott munkaerőpiactól tartósan távollévő személynek minősül, és munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatják, a 142/A. §-nak az egyenlő, illetve az egyenlő értékűként elismert munka díjazására vonatkozó rendelkezéseit a 193/H. § (9)-(10) bekezdésében meghatározott időtartam lejártát követően, az ott meghatározott bérelemek tekintetében kell alkalmazni.

(5) Ha a munkaviszony nem kölcsönzés céljából jött létre, a munkaszerződés nem módosítható annak érdekében, hogy a munkáltató a munkavállalót kölcsönzés keretében foglalkoztassa.”

19. §

Az Mt. 193/G. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Semmis a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő között létrejött megállapodás,

a) ha a felek a 106. § (1) bekezdésében meghatározott tulajdonosi kapcsolatban állnak egymással,

b) ha az a munkaviszony megszűnése, megszüntetése után a kölcsönvevővel történő munkaviszony-létesítési tilalmat vagy korlátozást ír elő. Nem minősül e törvény alapján korlátozásnak az olyan megállapodás, amely alapján, ha a kölcsönzés megszűnésétől számított három hónapon belül a kölcsönzött munkavállaló a kölcsönvevővel munkaviszonyt létesít, a kölcsönbeadó részére a kölcsönvevő díjazást fizet.”

20. §

(1) Az Mt. 193/P. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kölcsönvevőnek

a) a kölcsönzés keretében foglalkoztatott munkavállalók létszámáról és foglalkoztatási feltételeiről,

b) a betöltetlen álláshelyekről

a nála működő üzemi tanácsot, illetve képvisellel rendelkező szakszervezetet rendszeresen, de legalább félévente egy alkalommal, valamint a nála foglalkoztatott kölcsönzött munkavállalókat folyamatosan a helyben szokásos módon tájékoztatnia kell.”

(2) Az Mt. 193/P. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 165-165/A. § alkalmazásakor a kölcsönzött munkavállalók számára biztosítani kell különösen a kölcsönvevőnél a szociális juttatásokhoz való hozzáférés kapcsán az egyenlő bánásmód érvényesülését, valamint a kölcsönbeadó által biztosított szociális juttatásokhoz a kikölcsönzések közötti időtartam alatti hozzáférést.”

21. §

Az Mt. a 193/Z. §-t követően a következő alcímmel és 194-194/F. §-sal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi 194. § megjelölése 194/G. §-ra változik:

„XII/A. Fejezet

Az iskolaszövetkezet és tagja között fennálló munkaviszony sajátos szabályai

194. § (1) A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény (a továbbiakban: szövetkezeti törvény) 55. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltak érdekében az iskolaszövetkezet és nappali tagozatos tanuló, hallgató tagja egymással munkaviszonyt létesíthet abból a célból is, hogy az iskolaszövetkezet által harmadik személy részére nyújtott szolgáltatás teljesítése érdekében a tag a harmadik személynél munkát végezzen. Ez a munkavégzés a szövetkezeti törvény szerinti személyes közreműködésnek minősül.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt munkaviszony tekintetében e törvény szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

194/A. § (1) A munkaviszonyt határozott időre kell létesíteni. Ennek során a 79. § (5) bekezdését nem kell alkalmazni.

(2) A munkaszerződésnek – a 76. § (5)-(6) bekezdésében foglaltaktól eltérően – tartalmaznia kell:

a) a felek nevét, illetve megnevezését és a munkaviszony szempontjából lényeges adatait,

b) a tag által vállalt feladatok körét,

c) a tag harmadik személynél történő munkavégzési kötelezettsége teljesítésének időtartamára járó személyi alapbérek legkisebb mértékét,

d) azt, hogy a felek a tag munkavégzési kötelezettsége teljesítéséről a 194/B. § alapján esetenként állapotodnak meg, valamint

e) a felek kapcsolattartásának módját abban az időszakban, amikor a tag munkavégzési köteleessége szünetel.

(3) A munkaviszony kezdete – ha a felek eltérően nem rendelkeznek – a munkaszerződés megkötésének napja.

(4) Az alatt az idő alatt, amíg a tag az iskolaszövetkezet vagy harmadik személy részére munkát nem végez, a 151. §-t nem kell alkalmazni.

(5) A tag részére rendes szabadság nem jár, a munkavégzési kötelezettséggel nem járó idő azonban nem lehet kevesebb, mint a tagot a 130-132. § alapján megillető szabadság mértéke.

194/B. § (1) A harmadik személynél történő munkavégzési köteleesség teljesítése megkezdésének feltétele, hogy az iskolaszövetkezet és tagja a munkavégzési köteleesség megkezdését megelőzően írásban megállapodjanak:

- a) a harmadik személyben,
- b) a munkavégzési köteleesség teljesítése során betöltendő munkakörben,
- c) a személyi alapbérben,
- d) a munkavégzés helyében,
- e) a harmadik személynél történő munkába lépés napjában, valamint
- f) minden, bármely fél által szükségesnek tartott további kérdésben.

(2) Az iskolaszövetkezet a tagot a munkavégzési köteleesség megkezdésével egyidejűleg köteles tájékoztatni:

- a) a munkavégzési köteleesség teljesítése során elvégzendő munkaköri feladat jellemzőiről (munkaköri leírás),
- b) az irányadó munkarendről,
- c) a bérfizetés napjáról,
- d) a munkáltatói utasítást adó személyéről.

194/C. § (1) A fiatal munkavállaló felett munkáltatói jogkört csak az iskolaszövetkezettel munkaviszonyban álló személy gyakorolhat.

(2) Az (1) bekezdésbe nem tartozó esetben, valamint ha az utasítás adására baleset, elemi csapás vagy súlyos kár, továbbá az életet, egészséget, testi épséget fenyegető közvetlen és súlyos veszély megelőzése, illetőleg elhárítása érdekében van szükség, a tag részére munkáltatói utasítást adhat a harmadik személy képviselője is.

(3) A munkaviszony létesítésével, megszüntetésével, valamint a kárfelelősséggel összefüggő munkáltatói jogokat kizárólag a szövetkezeti törvény 36. § (5) bekezdése szerinti szabályzatban erre feljogosított személy gyakorolhat. A munkáltatói jogok gyakorlására kijelölt személy az utasításadási jog kapcsán felmerült viták kérdésében, valamint az annak körébe nem tartozó egyéb kérdések tekintetében kapcsolatot tart, közvetít a harmadik személy és a tag között.

(4) A harmadik személy az iskolaszövetkezet képviselőjével, illetve a munkáltatói jogkör gyakorlójával az (1)-(3) bekezdésben foglalt kötelezettségek teljesítése érdekében köteles együttműködni, így különösen lehetővé kell tennie számára a munkavégzés helyére történő belépést, és a tagot érintő ügyekben a kért tájékoztatást meg kell adnia.

194/D. § A tag munkavégzési kötelezése teljesítésének időtartama alatt a harmadik személy teljesíti azokat a munkáltatói kötelezettségeket, amelyek

- a) a munkavédelemre,
- b) a nők, a fiatal munkavállalók, a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására,
- c) a munkaidőre, pihenőidőre és ezek nyilvántartására, valamint

d) az egyenlő bánásmódra
vonatkozó szabályok betartására vonatkoznak.

194/E. § A munkaviszony a 86. § a)-c) pontjában meghatározott eseteken túlmenően megszűnik a tagsági jogviszony megszűnésének időpontjában.

194/F. § A munkavégzés során a tagnak okozott kárért a munkáltató és a harmadik személy a munkáltatói károkozásra vonatkozó szabályai alapján, egyetemlegesen felel.”

22. §

Az Mt. 211. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„211. § (1) Az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.) 6. §-ának hatálybalépését megelőző három éven belül megválasztott üzemi tanácsok (üzemi megbízottak) megbízatása a munkavédelemről szóló törvény által a munkavédelmi képviselő választására meghatározott következő időpontig meghosszabbodik.

(2) A Módtv. hatálybalépését követően első alkalommal új üzemi tanácsot (üzemi megbízottat) a Módtv. hatálybalépésekor működő munkavédelmi képviselőnek a munkavédelemről szóló törvénynek a Módtv. hatálybalépését megelőző időpontban hatályos szabályai szerinti megbízatásának lejártáig, de legkésőbb a Módtv. hatálybalépésétől számított négy éven belül kell megválasztani.

(3) 2012. január 1-jéig nem köthető megállapodás e törvénynek a Módtv. 8. §-ával megállapított 117/C. §-a alapján azon munkáltató és munkavállaló által, akik között a 117/C. § 2010. december 31-ig hatályos szövege szerint korábban jött létre megállapodás.

(4) E törvény 117/C. §-ának 2010. december 31-ig hatályos szövege alapján létrejött, munkáltató és munkavállaló közötti megállapodásokat a Módtv. 8. §-ával bevezetett módosítása nem érinti.

(5) A 130. § (2) bekezdés c) pontja szerint a szabadságra jogosító idő szabályait a Módtv. hatálybalépését követően kezdődött fizetés nélküli szabadság esetében kell alkalmazni.

(6) A 136. § (1) bekezdése szerinti, a gyermek ápolása, illetve gondozása céljára kapott fizetés nélküli szabadság első hat hónapjára járó szabadság pénzbeni megváltásáról szóló megállapodás a Módtv. hatálybalépését követően lejáró fizetés nélküli szabadság megszűnésekor köthető.

(7) A XI. fejezetnek a Módtv. 15-20. §-ával módosított rendelkezéseit első alkalommal a 2011. december 1-jét követően létesített munkaviszonyokra kell alkalmazni. E rendelkezések végrehajtása érdekében a kollektív szerződéseket legkésőbb 2011. december 31-ig felül kell vizsgálni.

(8) A Módtv.-vel megállapított XII/A. fejezet rendelkezései nem érintik a Módtv. hatálybalépésének időpontjában az iskolaszövetkezet és tagja között fennálló munkaszerződéseket, valamint e szerződések alapján a harmadik személynél történő munkavégzést.”

23. §

Az Mt. 212. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„g) a munkaerő-kölcsönzés egyes szabályairól szóló 2008. november 19-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelve.”

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosítása

24. §

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 80. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„80. § (1) A közalkalmazotti jogviszony tekintetében a Munka Törvénykönyvének a munka díjazására vonatkozó szabályai (Harmadik rész, VII. fejezet) közül a 142. §, a 143-143/A. §, a 144. § (6) bekezdése, a 147. § (6)-(7) bekezdése, a 154. § (1) bekezdésének utolsó két mondata, a 154. § (2) bekezdése, a 155. § (2) bekezdése nem alkalmazható.

(2) A közalkalmazotti jogviszony tekintetében a Munka Törvénykönyve 147. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a napi munkaidőt, illetve a munkaidőkeretet meghaladóan végzett munka ellenértékéeként szabadidőt csak a kollektív szerződés állapíthat meg.”

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosítása

25. §

(1) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. § (5) bekezdés *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem nyújtható támogatás, ha a támogatás igénylőjével szemben]

„*f*) a harmadik országbeli állampolgár

fa) munkavállalási engedély, vagy

fb) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) szerinti, keresőtevékenység folytatására jogosító engedély (ideértve a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított EU Kék Kártyát is) nélkül történő foglalkoztatása,”

[miatt a hatáskörében eljáró illetékes hatóság, illetőleg a bíróság a támogatás igénylésének időpontját megelőző két éven belül jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált közigazgatási határozattal, illetőleg jogerős bírósági határozattal a (6) bekezdésben meghatározott hátrányos jogkövetkezményt alkalmazott.]

(2) Az Áht. 15. § (6) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A támogatásra való jogosultságot kizárja, ha a támogatás igénylőjét

a) a munkaügyi hatóság munkaügyi bírsággal sújtotta, vagy a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény szerint a központi költségvetésbe történő befizetésre kötelezte,

b) az állami adóhatóság az (5) bekezdés *a*) pontjában meghatározott jogsértés elkövetése miatt az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírsággal sújtotta,

c) az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző hatóság az (5) bekezdés h) pontjában meghatározott jogsértés elkövetése miatt az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvény alapján bírsággal sújtotta, vagy

d) az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti, keresőtevékenység folytatására jogosító engedély hiánya miatt közrendvédelmi bírsággal sújtotta,

feltéve, hogy az a)-d) pontokban meghatározott közigazgatási határozat jogerős, vagy ha annak bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak, a bíróság a keresetet érdemben elutasította.”

26. §

Az Áht. a következő 130. §-sal egészül ki:

„130. § E törvény az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikk (1) bekezdés a) és c) pontjának való megfelelést szolgálja.”

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

27. §

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 32/B. § (1) bekezdésében meghatározott időskorúak járadéka tekintetében a törvény hatálya kiterjed a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított engedéllyel (EU Kék Kártya) rendelkező harmadik országbeli állampolgárra, feltéve, hogy rendelkezik a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel.”

28. §

Az Szt. 141. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:]

„c) a Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről, 14. cikk (1) bekezdés e) pont.”

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

29. §

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 70/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkavédelmi képviselőt egyenlő, titkos és közvetlen szavazással öt évre választják. A megválasztott munkavédelmi képviselők személyéről a munkavállalókat tájékoztatni kell. A munkavédelmi képviselők megválasztásának, megbízatása megszűnésének, visszahívásának rendjére, működési területére a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvénynek (a továbbiakban: Mt.) az üzemi tanács tagjaira, illetve az üzemi megbízottra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, ideértve a központi munkavédelmi bizottság megalakításának lehetőségét is.”

30. §

Az Mvt. 70/B. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A testület rendes és póttagjainak megbízatása öt évre szól.”

31. §

Az Mvt. a következő 89. §-sal egészül ki:

„89. § Az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.) hatálybalépését követően első alkalommal új munkavédelmi képviselőt a Módtv. hatálybalépésekor működő munkavédelmi képviselőnek e törvénynek a Módtv. hatálybalépését megelőző időpontban hatályos szabályai szerinti megbízatásának lejártáig, de legkésőbb a Módtv. hatálybalépésétől számított négy éven belül kell megválasztani.”

A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

32. §

A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 1. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény hatálya kiterjed]

„a) arra a természetes és jogi személyre, valamint jogi személynek nem minősülő gazdasági társaságra, aki a tizennyolcadik életévét betöltött természetes személyt foglalkoztatásra irányuló jogviszony, továbbá harmadik országbeli állampolgárt vagy fiatal munkavállalót foglalkoztatásra irányuló jogviszony, illetve a (4) bekezdésben meghatározott jogviszonyok – ideértve az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvényben meghatározott munkaviszonyt is – alapján foglalkoztat,”

33. §

(1) A Met. 3. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A munkaügyi ellenőrzés kiterjed:]

„a) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére és kötelező tartalmi elemeinek meglétére, a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre (ideértve a gyermekmunka tilalmát is), továbbá a foglalkoztató írásbeli tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó rendelkezések,”

[megtartására.]

(2) A Met. 3. § (1) bekezdés *i*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A munkaügyi ellenőrzés kiterjed:]

„*i*) a harmadik országbeli állampolgárok magyarországi foglalkoztatásának engedélyezésére, illetve a harmadik országbeli és a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező állampolgárok foglalkoztatására vonatkozó jogszabályok,”

[megtartására.]

(3) A Met. 3. § (1) bekezdés *r*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A munkaügyi ellenőrzés kiterjed:]

„*r*) a harmadik országbeli állampolgár és a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy magyarországi foglalkoztatásának bejelentésére vonatkozó jogszabályok,”

[megtartására.]

(4) A Met. 3. § (1) bekezdése a következő *s*) ponttal egészül ki:

[A munkaügyi ellenőrzés kiterjed:]

„*s*) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 71. §-ának (1)-(2) bekezdése szerinti kötelezettségek foglalkoztató általi”

[megtartására.]

(5) A Met. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az iskolaszövetkezet tagjának az Mt. XII/A. § fejezete alapján történő munkavégzése tekintetében az iskolaszövetkezetnél végzett munkaügyi ellenőrzés nem terjed ki az (1) bekezdés *k*) pontjában foglaltak megtartásának ellenőrzésére. Az (1) bekezdés *a*)-*j*), valamint *l*)-*r*) pontjaiban lefolytatott ellenőrzés során a munkaügyi hatóság a munkaügyi szabályok betartásának ellenőrzését a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvényben foglalt eltérő szabályok figyelembevételével végzi, e körben ellenőrzési jogköre kiterjed a munkáltató iskolaszövetkezeti jogállásának, valamint a foglalkoztatottak tanulói vagy hallgatói jogviszonya fennállásának ellenőrzésére is. E rendelkezés nem érinti az iskolaszövetkezet tagja személyes közreműködését igénybevevő harmadik személy foglalkoztatónál megvalósuló, az iskolaszövetkezet tagjának nem minősülő személy foglalkoztatása szabályai betartásának ellenőrzését.”

34. §

(1) A Met. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A felügyelő az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok miatt eljárása során a következő intézkedésekkel élhet:

a) megtiltja a további foglalkoztatást, ha az alkalmazás vagy a foglalkoztatás a 3. § (1) bekezdése *a*) pontjának első fordulata, továbbá *b*), *e*), *f*), *i*), *k*), *q*) és *s*) pontjai esetében a jogszabálysértés súlyossága miatt nem tartható fenn, és a sérelem rövid időn belül nem orvosolható. Ha a további foglalkoztatás megtiltására azért került sor, mert a foglalkoztató megsértette a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére vagy a jogviszony

bejelentésére, illetőleg munkaerő-kölcsönzés esetén a munkaszerződés kölcsönbevevő részére történő átadására vonatkozó rendelkezéseket, a felügyelő az eltiltás időtartamára kötelezi a munkáltatót a Munka Törvénykönyve 151. §-ának (4) bekezdése szerinti díjazásnak a munkavállaló részére történő megfizetésére,

b) kötelezi a foglalkoztatót a szabálytalanság meghatározott időn belül történő megszüntetésére,

c) kötelezi a harmadik országbeli állampolgárt érvényes munkavállalási engedély vagy EU Kék Kártya nélkül foglalkoztatót a központi költségvetésbe történő befizetésre a 7/A. §-ban foglaltak szerint,

d) ha az ellenőrzés során tudomására jut, hogy az álláskereső részére nyújtott támogatások igénybevétele jogalap nélküli, azt jelzi a hatáskörrel rendelkező állami foglalkoztatási szervnek,

e) a 7. § (1) bekezdésében meghatározott esetben javaslatot tehet munkaügyi bírság kiszabására,

f) szabálysértési eljárást folytat le,

g) az 1. § (5) bekezdése alapján eljárva megállapítja a foglalkoztatásra irányuló jogviszonynak a munkába lépés napjától történő fennállását és kötelezi a foglalkoztatót a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyra vonatkozó szabályok betartására,

h) eltiltja a foglalkoztatót tevékenysége folytatásától, ha foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályban előírt engedéllyel, nyilvántartásba vétellel nem rendelkezik, vagy

i) a 3. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt, a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre vonatkozó jogsértés megállapítása esetén a gyermek veszélyeztetettsége miatt jelzéssel él a gyermekjóléti szolgálatnál.”

35. §

A Met. 6/A. §-ának helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„6/A. § (1) A felügyelő köteles javaslatot tenni munkaügyi bírság kiszabására, valamint a munkaügyi bírság kiszabása nem mellőzhető, ha a foglalkoztató

a) a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre (ideértve a gyermekmunka tilalmát is) vonatkozó rendelkezéseket megsértette,

b) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésével összefüggésben nem tett eleget az államháztartási törvényben foglalt bejelentési kötelezettségének,

c) a jogszabályban vagy kollektív szerződésben megállapított munkabér összegére és a kifizetés határidejére vonatkozó rendelkezéseket megsértette, ide nem értve a felszámolási eljárás alatt álló foglalkoztatót, vagy

d) hatósági nyilvántartásba vétel hiányában folytat munkaerő-kölcsönzésre irányuló tevékenységet.

(2) Nem szabható ki munkaügyi bírság, ha

a) a foglalkoztató a munkaviszony létesítésének vagy megszűnésének (megszüntetésének) bejelentésére vonatkozó kötelezettségét a munkaügyi ellenőrzés megkezdéséig a tényleges foglalkoztatás teljes időtartamára vonatkozóan teljesítette,

b) a munkaviszony létesítésének vagy megszűnésének (megszüntetésének) bejelentésére vonatkozó kötelezettséget külön jogszabály szerint a foglalkoztató helyett más teljesíti, és a foglalkoztató a bejelentés határidőben történő teljesítéséhez szükséges adatokat a munkaügyi ellenőrzés megkezdéséig teljes körűen átadta, vagy

c) a foglalkoztató a munkavállaló részére ki nem fizetett a jogszabályban vagy kollektív szerződésben megállapított munkabért az eljárás során kitűzött határidőn belül kifizeti.

(3) Az (1) bekezdésben, a 7. §-ban, vagy a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben foglalt esetben sem szabható ki

munkaügyi bírság első ízben, ha a foglalkoztató természetes személy vagy a hatósági ellenőrzés megkezdésekor a kis- és középvállalkozásokról szóló törvény szerint kis- vagy középvállalkozásnak minősült. E szabály alkalmazásában, ha a foglalkoztató több telephellyel vagy munkahellyel rendelkezik, akkor bármelyik telephelyén, munkahelyén elkövetett, illetve ezeken egy eljárásban feltárt szabálytalanság minősül első ízben elkövetett jogsértésnek.”

36. §

A Met. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) Munkaügyi bírság akkor szabható ki, ha a foglalkoztató

a) a 3. § (1) bekezdése a) pontjának a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére, a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre vonatkozó, valamint a b), c) d), f), i), k), l), m) és n) pontjában foglalt rendelkezéseket egy,

b) a foglalkoztató a 3. § (1) bekezdése a) pontjának a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok kötelező tartalmi elemeinek meglétére vonatkozó, valamint az e), g), h) j), o), p) q) és r) pontjában foglalt rendelkezések bármelyikét több munkavállaló vonatkozásában megsérti.

37. §

(1) A Met. 7/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a 3. § (1) bekezdés i) pontjában foglaltak ellenőrzése során a munkaügyi hatóság azt állapítja meg, hogy a foglalkoztató harmadik országbeli állampolgárt érvényes munkavállalási engedély, EU Kék Kártya, vagy a Harmtv. szerinti, keresőtevékenység folytatására jogosító engedély nélkül foglalkoztat, kötelezni kell a központi költségvetésbe történő befizetésre a (2)-(7) bekezdésben foglaltak szerint.”

(2) A Met. 7/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően, a foglalkoztatót a kifizetett munkabér (munkadíj), de legalább a minimálbér kétszeresének megfelelő összeg központi költségvetésbe történő megfizetésére kell kötelezni akkor, ha a foglalkoztató harmadik országbeli állampolgárt úgy foglalkoztat tovább, hogy az engedély érvényességének lejártát megelőzően a harmadik országbeli állampolgár számára – amennyiben ezt az engedélyre vonatkozó jogszabály lehetővé teszi – új engedély iránti kérelmet az illetékes hatósághoz benyújtott, azonban a hatóság az ügyben nem hozott határozatot.”

(3) A Met. 7/A. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A munkaügyi hatóság a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásával összefüggő, EU Kék Kártya, illetve a Harmtv. szerinti, keresőtevékenység folytatására jogosító engedély nélküli foglalkoztatást megállapító, illetve befizetésre kötelező jogerős határozatát közli az idegenrendészeti hatósággal.”

38. §

A Met. 8/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkaügyi hatóság – az (5)-(6) bekezdésben foglalt eltéréssel – az általa vezetett nyilvántartás adataiból az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. § (5) bekezdésében meghatározott jogsértést elkövetett, jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – bírósági határozattal munkaügyi bírsággal sújtott foglalkoztatókra vonatkozó, az (1) bekezdés *a)-d)* pontjában meghatározott adatokat, valamint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén az (1) bekezdés *e)* pontjában foglalt adatokat abban az esetben, ha a bíróság a keresetet elutasító vagy a közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, a honlapján történő közzététel útján nyilvánosságra hozza.”

39. §

A Met. 9. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvény alkalmazásában a központi költségvetésbe történő befizetéskor a kötelező legkisebb munkabéren a jogszabályban meghatározott kötelező legkisebb munkabér havi mértékét kell érteni.”

40. §

A Met. 10. §-a a következő *m)* és *n)* ponttal egészül ki:

[E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

m) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti illegális foglalkoztatás tilalmának, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény irányadó rendelkezéseivel együtt,

n) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008. november 17-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek.”

41. §

A Met. a következő 11. §-sal egészül ki:

„11. § (1) Az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.) hatálybalépésétől számított 30. napon a munkaügyi hatóság a foglalkoztatóknak a Módtv. hatályba lépéséig hatályos 8/C. § (4) és (5) bekezdése alapján nyilvánosságra hozott adatai közül törli azoknak a munkáltatóknak az adatait, amelyek közzétételi kötelezettségét – ideértve a folyamatban lévő bírósági felülvizsgálattal érintett határozatok adatait is – az Áht. és a Kbt. a Módtv. hatályba lépéséig előírta.

(2) A munkaügyi hatóság a 8/C. § (4) és (5) bekezdése szerinti közzétételi kötelezettsége a Módtv. hatályba lépését követően indult ügyekben feltárt jogsértések esetén irányadó.

(3) A Módtv. 34. § (1) bekezdésével megállapított 6. § (1) bekezdés *c)* pontjában a 3. § (1) bekezdés *s)* pontjára vonatkozó utalást 2011. július 20-ától kell alkalmazni.

(4) A 6/A. § rendelkezéseit a Módtv. hatályba lépését követően indult ügyekben feltárt jogsértések esetén kell alkalmazni, a 6/A. § (3) bekezdésének alkalmazásában továbbá első jogsértésként a Módtv. hatálybalépését követően megállapított jogsértés vehető figyelembe.”

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény módosítása

42. §

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 12. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Részmunkaidőben történő munkavégzés esetén a (2) bekezdésben foglalt minimális tényleges bírói működési időtartamba a részmunkaidőben töltött időszak a részmunkaidőnek a teljes munkaidőhöz viszonyított arányában vehető figyelembe.”

43. §

A Bjt. a következő 34/A. §-sal egészül ki:

„34/A. § (1) A teljes munkaidőben foglalkoztatott bíró írásbeli kérelmére a munkáltató köteles a beosztásáról szóló okiratban heti húsz óra részmunkaidőt kikötni, ha a bíró a kérelem benyújtásakor a Munka Törvénykönyve 138. §-a (5) bekezdés *a)* pontja szerinti fizetés nélküli szabadságot vesz igénybe.

(2) A munkáltató a bírónak a munkaidő egyenlőtlen beosztására vonatkozó kérelmét csak abban az esetben tagadhatja meg, ha az számára lényegesen nagyobb munkaszervezési terhet jelentene. A munkáltató a bíró kérésére köteles írásban megindokolni a kérelem megtagadását.

(3) A részmunkaidő kikötése

a) a fizetés nélküli szabadság megszűnését követő naptól,

b) ha a bírónak a Munka Törvénykönyve 134. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján ki kell adni rendes szabadságát, a szabadság leteltét követő naptól

hatályos. A *b)* pontban foglaltak alkalmazása esetén – a felek eltérő megállapodása hiányában – a rendes szabadság kiadását a fizetés nélküli szabadság lejártát követő első munkanapon meg kell kezdeni. Eltérő megállapodás esetén a rendes szabadság kiadását a fizetés nélküli szabadság lejártát követő harminc napon belül meg kell kezdeni.

(4) A kérelmet az (1) bekezdés szerinti fizetés nélküli szabadság igénybevételének megszűnése előtt legalább hatvan nappal kell a munkáltatóval közölni. A kérelemben a bíró köteles tájékoztatni a munkáltatót

a) a fizetés nélküli szabadság igénybevételére jogosító gyermeke harmadik életéve betöltésének időpontjáról, továbbá

b) ha egyenlőtlen munkaidő-beosztásban kíván dolgozni, a munkaidő-beosztásra vonatkozó javaslatáról.”

(5) A (3) bekezdés szerinti időponttól a bírói szolgálati viszony alapján közvetlenül vagy közvetve nyújtott pénzbeli vagy természetbeni juttatás tekintetében e törvény erejénél fogva az időarányosság elve alkalmazandó, ha a juttatásra való jogosultság a munkaidő mértékével összefügg.

(6) Az (1) bekezdés szerinti kérelem alapján kikötött részmunkaidőben a munkáltató a bírót

a) a kérelem szerinti időpontig, de

b) legfeljebb a gyermek hároméves koráig

köteles foglalkoztatni. Ezt követően a bíró munkaidejét a kérelem benyújtása előtti mérték szerint, illetményét az időarányosság elvének megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

(7) Az (1)–(6) bekezdés nem alkalmazható a bírósági vezetőre.”

44. §

A Bjt. 57. § (2) bekezdése a következő *n*) ponttal egészül ki:

[A bírót fel kell menteni,]

„*n*) ha állami felsőoktatási intézmény rektorává vagy költségvetési szervként működő kutatóközpont vagy kutatóintézet vezetőjévé nevezik ki.”

45. §

A Bjt. 138. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„138. § Az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.) 41. §-ával megállapított 12. § (5a) bekezdését a részmunkaidőben történő foglalkoztatásnak a Módtv. hatálybalépését követően ledolgozott időtartama tekintetében kell alkalmazni.”

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosítása

46. §

(1) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 55. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]

„c) a szállás időben megosztott használati joga, a hosszú távra szóló üdülési termék megszerzésére, ezek viszontértékesítésére és cseréjére irányuló, fogyasztóval kötött szerződésekre, valamint az ezekkel összefüggő tájékoztatási követelményekre”

[vonatkozó részletes szabályokat rendelettel meghatározza.]

**A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról
szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása**

47. §

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 23. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdésben meghatározott támogatásra jogosult]

„c) a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított engedéllyel (EU Kék Kártyával) rendelkező harmadik országbeli állampolgár, amennyiben az e törvényben meghatározott feltételeknek megfelel és rendelkezik a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel.”

48. §

A Fot. 31. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:]

„c) a Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről, 14. cikk (1) bekezdés e) pont.”

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

49. §

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 2. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

[E törvény hatálya kiterjed – amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik – a Magyar Köztársaság területén élő]

„e) – az anyasági támogatás (IV. fejezet) kivételével – a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított engedéllyel (EU Kék Kártyával) rendelkező és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárra.”

50. §

A Cst. 53. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:]

„c) a Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről, 14. cikk (1) bekezdés e) pont.”

A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény módosítása

51. §

A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.) 3. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A törvény hatálya – a (4) bekezdésben foglalt kivételekkel – kiterjed]

„b) a (2) bekezdésben meghatározott felnőttképzési tevékenységet folytató jogi személyekre, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságokra, egyéni cégekre, egyéni vállalkozókra.”

52. §

Az Fktv. 4. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy a felnőttképzéssel kapcsolatos feladatai körében rendeletben határozza meg]

„c) az intézmény-, vagy programakkreditációs tanúsítvány adataiban bekövetkezett változás bejelentésének elmulasztása miatt fizetendő bírság mértékét, valamint a bírságfizetési kötelezettség részletes”

[szabályait.]

53. §

Az Fktv. 10. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami foglalkoztatási szerv a jogszabályban meghatározott esetekben a felnőttképzést folytató intézményt a nyilvántartásból törli.”

54. §

Az Fktv. a következő 12/A. §-sal egészül ki:

„12/A. § (1) Ha a felnőttképzést folytató intézmény az intézményakkreditációs tanúsítvány adataiban bekövetkezett változás átvezetését a jogszabályban meghatározott határidőben nem kezdeményezi, vele szemben a FAT bírságot szab ki. A bírság mértékét és a fizetési kötelezettség részletes szabályait kormányrendelet állapítja meg. Amennyiben az intézmény az adatváltozásnak a tanúsítványon való átvezetését a FAT bírságot megállapító határozata ellenére továbbra sem kezdeményezi, a FAT az intézményakkreditációt visszavonja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket az adatváltozásnak a programakkreditációs tanúsítványon történő átvezetésére is alkalmazni kell.”

Az európai üzemi tanács létrehozásáról, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 2003. évi XXI. törvény módosítása

55. §

(1) Az európai üzemi tanács létrehozásáról, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 2003. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Euüt.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közösségi szinten működő vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak a tájékoztatáshoz és a velük való konzultációhoz fűződő jogának erősítése érdekében valamennyi közösségi szinten működő vállalkozásnál, illetve vállalkozáscsoportnál a 3. § (1) bekezdésében meghatározott kérelem szerint európai üzemi tanácsot kell létesíteni, vagy a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló eljárást kell kialakítani. Erre vonatkozó megállapodás esetén, vagy megállapodás hiányában az európai üzemi tanács kialakítására, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt biztosító eljárásra e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. A munkavállalók tájékoztatásának és a velük való konzultációnak a módzatait úgy kell meghatározni és alkalmazni, hogy azok biztosítsák a hatékonyságot, és lehetővé tegyék a vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belüli hatékony döntéshozatalt.”

(2) Az Euüt. 1. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A közösségi szinten működő vállalkozáscsoportba tartozó bármely vállalkozás vezetése, a közösségi szinten működő vállalkozás és vállalkozáscsoport központi vezetése vagy feltételezett központi vezetése felelős a különleges tárgyaló testület tárgyalásainak megindításához nélkülözhetetlen – különösen a vállalkozás vagy a vállalkozáscsoport szerkezetére és létszámára vonatkozó – információk megszerzéséért és az érdekelt felek (munkavállalók és képviselőik) részére történő továbbításáért. E kötelezettség a munkavállalói létszám tekintetében különösen a 2. § (1) bekezdés *a)* és *c)* pontjában foglalt információkra vonatkozik.”

56. §

(1) Az Euüt. 2. § (1) bekezdés *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„*e)* konzultáció: a munkavállalói képviselők és a központi vezetés, illetve bármely megfelelő vezetési szint közötti párbeszéd kialakítása és véleménycseréje olyan időben, módon és tartalommal, ami lehetővé teszi a munkavállalók képviselőinek, hogy a vezetés felelősségének sérelme nélkül a konzultáció tárgyául szolgáló javasolt intézkedésekről kapott információk alapján ésszerű időn belül, a közösségi szinten működő vállalkozáson vagy közösségi szinten működő vállalkozáscsoporton belül figyelembe vehető véleményt alkothassanak;”

(2) Az Euüt. 2. § (1) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*i)* tájékoztatás: adatok munkavállalók képviselőinek megfelelő időben, módon és tartalommal történő továbbítása a munkáltatók által annak érdekében, hogy azok megismerhessék és megvizsgálhassák az adott tárgykört, amely lehetővé teszi a munkavállalók képviselői számára a lehetséges hatások alapos elemzését és szükség esetén a konzultációk előkészítését a közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport illetékes szervével.”

(3) Az Euüt. 2. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek ugyanazon vállalkozáscsoport két vagy több vállalkozása is megfelel, az ellenkező bizonyításáig a (3) bekezdésben foglalt sorrendet kell figyelembe venni az ellenőrző vállalkozás meghatározásánál. A (2) bekezdés alkalmazásában az ellenőrző vállalkozás szavazással és kinevezéssel kapcsolatos jogai magukban foglalják bármely másik ellenőrzött vállalkozás jogait, valamint bármely a saját nevében, de az ellenőrző vállalkozás vagy bármely egyéb ellenőrzött vállalkozás részéről eljáró személynek vagy testületnek a jogait.”

(4) Az Euüt. 2. §-a a következő (7)–(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) Annak meghatározása során, hogy egy vállalkozás „ellenőrző vállalkozásnak” minősül-e, annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek joga a vállalkozásra nézve irányadó. Ha a vállalkozásra nézve irányadó jog nem valamely tagállam joga, az alkalmazandó jog annak a tagállamnak a joga, amelynek területén a vállalkozás képviselője, illetve ilyen képviselő hiányában a legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató vállalkozáscsoportjának központi vezetése található.

(8) A (2) és a (3) bekezdéstől eltérően, ha a vállalkozás a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet 3. cikk (5) bekezdés *a)* vagy *c)* albekezdésében említett társaság, az érdekeltségébe tartozó másik vállalkozás tekintetében nem minősül ellenőrző vállalkozásnak.

(9) Az (1) bekezdés *a)* és *c)* pontjában előírt küszöbértékeket a tárgyévét megelőző két évben foglalkoztatottaknak a rész munkaidős foglalkoztatottakat is magában foglaló átlagos statisztikai létszáma alapján kell meghatározni.”

57. §

Az Euüt. 4. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A különleges tárgyaló testület tagjait a közösségi szinten működő vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok által alkalmazott munkavállalók közül kell kijelölni. A tagokat az adott tagállamban a vállalkozás, illetve vállalkozáscsoport által alkalmazott munkavállalók számával arányosan kell meghatározni úgy, hogy a különleges tárgyaló testületben minden tagállam számára az összes tagállamban alkalmazott munkavállalók számának minden tíz százaléka után egy helyet kell biztosítani. A különleges tárgyaló testület tagjának jelölésével egyidejűleg gondoskodni kell póttag jelöléséről is.

(3) Ha az adott tagállamban a közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport által foglalkoztatott munkavállalói létszám

a) legalább huszonöt, de kevesebb, mint ötven százalékát foglalkoztatják, további egy,

b) legalább ötven százalékát, de kevesebb, mint hetvenöt százalékát foglalkoztatják, további két,

c) legalább hetvenöt százalékát foglalkoztatják, további három

munkavállalói képviselő küldhető a különleges tárgyaló testületbe a (2) bekezdés alapján meghatározható létszámon felül.”

58. §

(1) Az Euüt. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A központi vezetés a különleges tárgyaló testület megalakítását követően haladéktalanul tájékoztatja a közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport valamennyi telephelyének, illetve vállalkozásának vezetőjét, a munkavállalók képviseleti szerveit, valamint a munkavállalók és a munkaadók illetékes európai szervezeteit a különleges tárgyaló testület tagjainak névsoráról, címéről, és a tárgyalások megindításáról. A foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter a Kormány hivatalos tájékoztató honlapján közzéteszi azokat az elektronikus levelezési címeket, amelyeken a tájékoztatást teljesíteni kell.”

(2) Az Euüt. 6. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A különleges tárgyaló testület a központi vezetéssel való tárgyalást megelőzően külön ülést tarthat, amelyen szakértő közreműködését veheti igénybe. Szakértőként elismert és illetékes, közösségi szinten működő munkavállalói szervezetek képviselői is felkérhetők. E szakértők és a munkavállalói szervezetek képviselői a különleges tárgyaló testület kérésére tanácsadói minőségben vesznek részt a tárgyalásokon.

(5) A különleges tárgyaló testület a szavazatok legalább kétharmados többségével dönthet úgy, hogy nem kezdi meg a (2) bekezdésben foglalt tárgyalásokat, illetve megszünteti a már megkezdett tárgyalásokat. E döntés a 7–8. §-ban szabályozott megállapodás megkötését célzó eljárást is megszünteti. A döntést tartalmazó iratot a különleges tárgyaló testület elnökének és egy tagjának aláírásával a központi vezetésnek haladéktalanul meg kell küldeni.”

(3) Az Euüt. 6. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A különleges tárgyaló testületnek a központi vezetés valamennyi ülése előtt és azt követően is jogában áll a központi vezetés részvétele nélkül ülésezni. Az üléseken biztosítani kell a különleges tárgyaló testület számára a tájékoztatásához szükséges eszközöket.”

59. §

Az Euüt. a következő 6/A. §-sal egészül ki:

„6/A. § (1) A közösségi szinten működő vállalkozás vagy közösségi szinten működő vállalkozáscsoport szerkezetének jelentős megváltozása – különösen egyesülés, meghatározó befolyás szerzése vagy szétválás – esetén, feltéve, hogy

a) a hatályban lévő megállapodások erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaznak, vagy

b) az alkalmazandó két vagy több megállapodás rendelkezései összeegyeztethetetlenek,

a központi vezetés saját kezdeményezésére, vagy legalább két tagállamban működő, legalább két vállalkozásnál vagy telephelyen foglalkoztatott száz munkavállalónak, illetve e munkavállalók képviseleti szerveinek írásbeli indítványára tárgyalásokat kezdeményez az európai üzemi tanács létrehozására, vagy a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló tárgyalások kialakítására. A tárgyalásokra az e §-ban foglalt eltérésekkel a 3–6. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben a különleges tárgyaló testület tagjai:

a) a 4. § (2) és (3) bekezdése alapján kijelölt tagok, valamint

b) a meglévő európai üzemi tanács, illetve a meglévő európai üzemi tanácsok legalább három tagja.

(3) A tárgyalások időtartama alatt a meglévő európai üzemi tanács, illetve a meglévő európai üzemi tanácsok az európai üzemi tanácsok tagjai és a központi vezetés között létrejött megállapodás alapján esetlegesen kiigazított szabályok szerint folytatják működésüket. E megállapodásra a 7-8/A. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Ha a tárgyalások során bármely okból – ideértve a 9. §-ban foglalt eseteket is – nem jön létre megállapodás, az európai üzemi tanács megalakítására és működésére a 10-23. §-ban foglalt rendelkezések irányadók.”

60. §

(1) Az Euüt. 7. § (3) bekezdés b)–c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Amennyiben a központi vezetés és a különleges tárgyaló testület európai üzemi tanács létrehozásában állapodik meg, a megállapodást írásba kell foglalni. Ennek tartalmaznia kell különösen az alábbiakat:]

„b) az európai üzemi tanács összetételét, tagjainak számát, a póttagok számát, a tisztségek elosztását – lehetőség szerint figyelembe véve a munkavállalók munkakör, beosztás és nem szerinti kiegyensúlyozott elosztásának szükségességét, valamint az európai üzemi tanács megbízatásának időtartamát;

c) az európai üzemi tanács jogkörét és a tájékoztatására, a vele való konzultációra vonatkozó eljárás rendjét, valamint – tiszteletben tartva a 16. § (3)–(4) bekezdésében foglaltakat – az európai üzemi tanács és a nemzeti munkavállalói képviselői testületek tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció közötti kapcsolat módozatait;”

(2) Az Euüt. 7. § (3) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Amennyiben a központi vezetés és a különleges tárgyaló testület európai üzemi tanács létrehozásában állapodik meg, a megállapodást írásba kell foglalni. Ennek tartalmaznia kell különösen az alábbiakat:]

„f) a megállapodás hatálybalépésének időpontját, időbeli hatályát, a megállapodás módosításának vagy megszüntetésének módjait, és azokat az eseteket, amikor a megállapodást újra kell tárgyalni, továbbá a megállapodás újratárgyalása során követendő eljárást – ideértve az átmeneti rendelkezéseket is –, valamint a közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport szerkezetében bekövetkező változások követésével kapcsolatos kikötéseket;”

(3) Az Euüt. 7. § (3) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[Amennyiben a központi vezetés és a különleges tárgyaló testület európai üzemi tanács létrehozásában állapodik meg, a megállapodást írásba kell foglalni. Ennek tartalmaznia kell különösen az alábbiakat:]

„g) szükség szerint az Európai Üzemi Tanácson belül létrehozott ügyvezető bizottság összetételét, kinevezési eljárásait, feladatait és ülésrendjét.”

(4) Az Euüt. 7. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az európai üzemi tanács és a munkavállalói képviselői testületek tájékoztatása, valamint a velük folytatott konzultáció közötti kapcsolatra vonatkozó szabályozást az e §-ban, illetve a 8. §-ban szabályozott megállapodás állapítja meg. E megállapodás nem lehet ellentétes a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény munkavállalók tájékoztatására és a velük folytatott konzultációra vonatkozó rendelkezéseivel.”

61. §

Az Euüt. a következő 8/A. §-sal egészül ki:

„8/A. § A 7–8. §-ban szabályozott megállapodás megkötéséről a különleges tárgyaló testület tagjai egyszerű szótöbbséggel határoznak.”

62. §

Az Euüt. 10. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az európai üzemi tanács tagjait az adott tagállamban alkalmazott munkavállalók számával arányosan kell meghatározni úgy, hogy az európai üzemi tanácsban minden tagállam számára az összes tagállamban alkalmazott munkavállalók számának minden tíz százaléka után egy helyet kell biztosítani. Az európai üzemi tanács tagjának jelölésével egyidejűleg gondoskodni kell póttag jelöléséről is.

(3) Ha az adott tagállamban a közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport által foglalkoztatott munkavállalói létszám

- a) legalább huszonöt, de kevesebb mint ötven százalékát foglalkoztatják, további egy,
 - b) legalább ötven százalékát, de kevesebb mint hetvenöt százalékát foglalkoztatják, további két,
 - c) legalább hetvenöt százalékát foglalkoztatják, további három,
- munkavállalói képviselő küldhető a különleges tárgyaló testületbe a (2) bekezdés alapján meghatározható létszámon felül.”

63. §

Az Euüt. 15. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az európai üzemi tanács tevékenységei koordinálásának biztosítása és a rendkívüli körülmények hatékony kezelése érdekében legalább három, legfeljebb öttagú ügyvezető bizottságot választ, amelynek tagja az európai üzemi tanács elnöke. Az ügyvezető bizottságnak rendelkeznie kell mindazokkal a feltételekkel, amelyek lehetővé teszik azt, hogy tevékenységét rendszeresen ellássa.”

64. §

(1) Az Euüt. 16. § (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A munkavállalók tájékoztatásának és a velük való konzultációnak a megvitatott téma függvényében a megfelelő vezetési és képviselői szinten kell történnie. Az európai üzemi tanács hatásköre, tevékenységi köre, valamint a munkavállalók e törvény hatálya alá tartozó tájékoztatása és a velük való konzultáció kizárólag a transznacionális kérdésekre terjedhet ki.

(4) Transznacionálisnak tekintendő minden olyan kérdés, amely

a) a közösségi szinten működő vállalkozás vagy közösségi szinten működő vállalkozáscsoport egészét, vagy

b) a közösségi szinten működő vállalkozás vagy közösségi szinten működő vállalkozáscsoport két különböző tagállamban található legalább két telephelyét vagy vállalkozáscsoportjához tartozó vállalkozását

érinti. Transznacionálisnak tekinthető az a kérdés is, amely az érintett tagországok számától függetlenül a közösségi munkavállalókra gyakorolt lehetséges hatása szempontjából jelentős, illetve amely a tevékenységek tagállamok közötti átruházásával jár. Valamely kérdés transznacionális jellegének meghatározásakor figyelemmel kell lenni a kérdés lehetséges hatásaira, és a kérdés által érintett vezetési és képviselési szintre.”

(2) Az Euüt. 16. § (5) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport gazdasági helyzetéről és annak várható alakulásáról történő tájékoztatás és konzultáció tárgykörébe tartoznak különösen]

„d) a befektetések, illetve a befektetési programok helyzete és annak várható fejlődési iránya;”

(3) Az Euüt. 16. § (5) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport gazdasági helyzetéről és annak várható alakulásáról történő tájékoztatás és konzultáció tárgykörébe tartoznak különösen]

„i) vállalkozások, telephelyek vagy a működés szempontjából lényeges üzem-, illetve üzletrészek tevékenységének csökkentése, leépítése, bezárása vagy megszüntetése;”

65. §

(1) Az Euüt. 17. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti ülést a központi vezetésnek, vagy a közösségi szinten működő vállalkozás vagy vállalkozáscsoport megfelelő szintű vezetésének a jelentése alapján a lehető legrövidebb időn belül kell megtartani. Az európai üzemi tanács és az ügyvezető bizottság jogosult a felmerült kérdésekről az ülés végén, illetve azt követően ésszerű időn belül véleményt nyilvánítani.”

(2) Az Euüt. 17. §-a a következő (5) és (6) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az európai üzemi tanács és ügyvezető bizottság – ideértve a 17. § (2) bekezdése szerint kibővített ügyvezető bizottságot is – jogosult a központi vezetéssel tartandó tárgyalást megelőzően a vezetés részvétele nélkül ülésezni.

(6) Az e § szerint folyó tájékoztatás és konzultáció nem sértheti 1. § (1) bekezdésében szabályozott elveket és a 19. §-ban foglalt rendelkezéseket.”

66. §

Az Euüt. a következő 18/A. §-sal egészül ki:

„18/A. § Az európai üzemi tanácsnak a létrehozását követő négy év eltelte után meg kell vizsgálnia annak lehetőségét, hogy tárgyalásokat kezdeményez a 7–8. §-ban szabályozott megállapodás megkötésére, vagy továbbra is alkalmazza a 10–23. §-ban foglalt rendelkezéseket.”

67. §

Az Euüt. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) Az európai üzemi tanács, valamint a különleges tárgyaló testület belföldön foglalkoztatott tagjának és póttagjának munkajogi védelmére az üzemi tanács tagjára vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az európai üzemi tanács tagjai együttesen képviselik – az egyéb munkavállalói érdekképviselői és részvételi szervezetek hatáskörének sérelme nélkül – a közösségi szinten működő vállalkozás vagy közösségi szinten működő vállalkozáscsoport munkavállalóinak az érdekeit, és rendelkeznek az európai üzemi tanács számára biztosított jogok gyakorlásához szükséges eszközökkel, ideértve a munkavállalók tájékoztatásához és a velük történő konzultációhoz való jogok megsértésével kapcsolatos jogviták megindítását is.

(3) Az európai üzemi tanács tagjai a telephelyeken, illetve a közösségi szinten működő vállalkozáscsoporthoz tartozó vállalkozásokban alkalmazott munkavállalók képviselőit, illetve ilyen képviselők hiányában a munkavállalók közösségét a 19. § sérelme nélkül tájékoztatják a tájékoztatási és konzultációs eljárás tartalmáról és eredményéről.

(4) Az európai üzemi tanács tagjai megbízatásuk lejártát követően kötelesek beszámolni a telephelyeken, illetve a közösségi szinten működő vállalkozáscsoporthoz tartozó vállalkozásokban alkalmazott munkavállalók képviselőinek, illetve ilyen képviselők hiányában a munkavállalók közösségének.”

68. §

Az Euüt. a következő 21/A-21/C. §-sal egészül ki:

„21/A. § A konzultációnak lehetővé kell tennie a munkavállalók képviselői számára, hogy tárgyalhassanak a központi vezetéssel, valamint írásban, indoklással ellátott választ kaphassanak bármely általuk kibocsátott véleményre és észrevételre.

21/B. § (1) A különleges tárgyaló testület és az európai üzemi tanács tagjainak joguk van ahhoz, hogy képzésben részesüljenek feltéve, hogy ez a nemzetközi környezetben végzett képviselői munkájukhoz szükséges. A képzésre fordítható idő minimális mértékét a felek megállapodásban rögzíthetik.

(2) A nemzetközi környezetben végzett képviselői munkához szükséges képzésnek kell tekinteni különösen azt a képzést, amely a közösségi szinten működő vállalkozás, illetve vállalkozáscsoport nemzetközi struktúrájának, stratégiájának, jogi és munkaügyi kapcsolatai hátterének megértéséhez, az európai üzemi tanács tevékenységének gyakorlati követelményeihez – ideértve a kommunikációs ismereteket és az idegen nyelvtudást – kapcsolódó igények kielégítéséhez szükséges ismeretek elsajátítására irányul.

(3) A képzésre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell a képzési igényekre, a képzés tartalmára, valamint egyéb lényeges adataira vonatkozó információkat, továbbá azokat az indokokat, amelyek alátámasztják azt, hogy a képzés a nemzetközi környezetben végzett képviselői munkához szükséges.

(4) A képzésre irányuló kérelem nem utasítható vissza abban az esetben, ha a képzés a különleges tárgyaló testület és az európai üzemi tanács tagjainak nemzetközi környezetben végzett képviselői munkájukhoz ésszerűen szükséges.

(5) A különleges tárgyaló testület és az európai üzemi tanács tagjait a képzés idejére távolléti díjuk illeti meg.

21/C. § (1) Az európai üzemi tanács tájékoztatása és a vele folytatott konzultáció a nemzeti munkavállalói képviselői testületek tájékoztatásához és konzultációjához kapcsolódik, tiszteletben tartva hatáskörüket, tevékenységi köreiket, az 1. § (1) bekezdésében és a 16. § (3) bekezdésében szabályozott elveket. Ha az európai üzemi tanács hatáskörébe tartozó kérdésről a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény alapján a nemzeti munkavállalói képviselői szervezetet is tájékoztatni kell, a tájékoztatást számukra egy időben kell megadni.

(2) Ha a munkaszervezésre vagy a munkaszerződésekre jelentős mértékben kiható döntések meghozatala várható, a 7–8. §-ban szabályozott megállapodás ilyen tartalmú rendelkezése hiányában a tájékoztatást és konzultációt az európai üzemi tanácsban és a nemzeti munkavállalói képviselői testületekben is meg kell adni, illetve le kell folytatni.”

69. §

Az Euüt. 23. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az európai üzemi tanács létesítésére, a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló eljárás kialakítására irányuló megállapodással, valamint az európai üzemi tanácsra, a különleges tárgyaló testület, európai üzemi tanács és tagjainak e törvényben szabályozott jogaira és kötelezettségeire vonatkozó törvényi rendelkezésekkel kapcsolatos, az 1. § (3) bekezdésében felsoroltak és az európai üzemi tanács, annak az európai üzemi tanács tagjai, a munkavállalók, az üzemi tanács, valamint a szakszervezet közötti jogvitában a bíróság tizenöt napon belül nemperes eljárásban határoz.”

70. §

Az Euüt. a következő 23/A-23/B. §-sal egészül ki:

„23/A. § (1) A 6/A. § és az abból fakadó kötelezettségek kivételével e törvényt nem kell alkalmazni azokra a közösségi szinten működő vállalkozásokra, illetve vállalkozáscsoportokra, amelyek esetében

a) a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatásáról és a velük való konzultációról szóló, a teljes munkaerőre vonatkozó megállapodást vagy megállapodásokat a 94/45/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése vagy a 97/74/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint kötötték, vagy

b) a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatásáról és a velük való konzultációról szóló, a teljes munkaerőre vonatkozó megállapodást vagy megállapodásokat a 94/45/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése vagy a 97/74/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint kötötték, és e megállapodás

vagy megállapodások kiigazítására a vállalkozás vagy a vállalkozáscsoport szerkezetében bekövetkezett módosítások miatt került sor, tekintet nélkül a kiigazítás időpontjára.

(2) Azokra a közösségi szinten működő vállalkozásokra, illetve vállalkozáscsoportokra, amelyek esetében a 94/45/EK irányelv 6. cikke szerint megkötött megállapodást

a) 2009. június 5. és 2011. június 5. között írták alá, vagy

b) 2009. június 5. és 2011. június 5. között módosították,

ellenkező kikötés hiányában e törvény – megállapodás aláírásakor vagy módosításakor hatályos – rendelkezéseit kell alkalmazni. Ettől eltérően e közösségi szinten működő vállalkozásokra, illetve közösségi szinten működő vállalkozáscsoportokra e törvény 6/A. §-át és az abból fakadó kötelezettségeket is alkalmazni kell.

(3) Ha az (1) és a (2) bekezdésben említett megállapodások hatályukat veszítik, a felek közösen dönthetnek azok megújításáról vagy módosításáról. Ilyen döntés hiányában e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett megállapodásokban a munkavállalók tájékoztatásának és a velük való konzultáció módozatait úgy kell értelmezni, hogy azok biztosítsák a hatékonyságot, és lehetővé tegyék a vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belüli hatékony döntéshozatalt.

23/B. § E törvényt kell alkalmazni azokra a közösségi szinten működő vállalkozásokra, illetve vállalkozáscsoportokra is, amelyek esetében

a) a 94/45/EK irányelv 6. cikke szerint megkötött megállapodást 1996. szeptember 22. és 2009. június 5. között írták alá, és 2009. június 5. és 2011. június 5. között nem módosították, valamint

b) a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatásáról és a velük való konzultációról szóló megállapodást 2011. június 6-án vagy azt követően írták alá.”

71. §

Az Euüt. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„E törvény az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 2009. május 6-i 2009/38/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

72. §

(1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 16. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott, munkáltató vagy kifizető által bejelentett adatok közül a munkáltató, kifizető azonosítására szolgáló adatokat, a biztosított személyi adatait, állampolgárságát, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidőt és a FEOR-számot, valamint ezek bejelentése időpontját, illetve az adózó valamennyi általa ismert pénzforgalmi jelzőszámát, továbbá a (11) bekezdésben foglalt adatokat haladéktalanul, illetve az (5) bekezdés szerinti feldolgozást

követően elektronikus úton közli a munkaügyi hatósággal. Az állami adóhatóság az országos, illetve ágazati érdekegyeztetésben történő részvétel megállapítása céljából, a megállapításra külön törvényben feljogosított hatóság igénylése alapján 15 napon belül elektronikus úton megküldi a (3) bekezdésben meghatározott adatok közül a munkáltató fő tevékenységének 1893/2006/EK rendelet szerinti besorolását, ezenkívül az ágazati érdekegyeztetésben történő részvétel megállapítása céljából a munkáltató bevallásában szereplő, a tárgyévet megelőző második évi éves nettó árbevételére vonatkozó adatokat. Az állami adóhatóság az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvényben meghatározott, munkáltató által bejelentett adatokat a feldolgozást követően haladéktalanul - elektronikus úton - megküldi a munkaügyi hatóságnak, az állami foglalkoztatási szervnek, valamint az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartásának.”

(2) Az Art. 16. §-a a következő (11)-(12) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az iskolaszövetkezetnek a Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja alapján biztosítottak nem minősülő, az 1992. évi XXII. törvény 194/A. § (2) bekezdése szerint megkötött munkaszerződéssel létesített munkaviszony keretében személyesen közreműködő tagja esetében – a (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a munkáltató iskolaszövetkezet az állami adóhatóság felé köteles a munkaszerződés megkötésének napján bejelenteni

a) a munkáltató (iskolaszövetkezet) adószámát,

b) a munkavállaló iskolaszövetkezeti tag adóazonosító jelét és társadalombiztosítási azonosító jelét,

c) nappali tagozatos tanuló, hallgató iskolaszövetkezeti tag munkavállaló esetében a diákigazolvány azonosító számát.

(12) Az iskolaszövetkezet munkáltató bejelentési kötelezettségét az egyszerűsített foglalkoztatás bejelentésével azonos módon

a) elektronikus úton központi elektronikus szolgáltató rendszeren (ügyfélkapun) keresztül vagy

b) telefonos ügyfélszolgálaton keresztül telefonon teljesíti.”

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosítása

73. §

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 60. § (1) bekezdés *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az eljárásban nem lehet ajánlattevő, alvállalkozó vagy erőforrást nyújtó szervezet, aki]

„*g*) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.)

ga) 15. §-a (5) bekezdés *a*) pontjában meghatározott, két évnél nem régebben jogerőssé vált közigazgatási vagy bírósági határozatban megállapított és munkaügyi bírsággal vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el, vagy

gb) 15. §-a (5) bekezdés *f*) pont *fb*) alpontjában meghatározott, két évnél nem régebben jogerőssé vált közigazgatási vagy bírósági határozatban megállapított és a központi költségvetésbe történő befizetésre kötelezéssel, vagy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti közrendvédelmi bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el;”

74. §

A Kbt. a következő 403/D. §-sal egészül ki:

„403/D. § Az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2011. évi ... törvény 73. §-ával megállapított 60. § (1) bekezdés g) pontját a 2011. július 20-át követően megkezdett közbeszerzési eljárásokra kell alkalmazni.”

75. §

A Kbt. 407. §-a kiegészül a következő j) ponttal:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„j) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikk (1) bekezdés b) pontja.”

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény módosítása

76. §

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény (a továbbiakban: Etv.) 28. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tagállam állampolgárával azonos megítélés alá esik:

- a) a valamely tagállam állampolgárának, valamint a magyar állampolgárnak külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező családtagja,
- b) a kutatás céljából tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár,
- c) a bevándorolt, illetve letelepedett jogállású személy, valamint
- d) a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított engedéllyel (EU Kék Kártyával) rendelkező harmadik országbeli állampolgár.”

77. §

Az Etv. a következő 68. §-sal egészül ki:

„68. § Az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2011. évi ... törvény 76. §-ával megállapított 28. § (2) bekezdést a folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell.”

78. §

Az Etv. 69. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„f) A Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről, 14. cikk (1) bekezdés d) pont.”

A felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény módosítása

79. §

A felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Ftv.) 39. § (1) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[Minden magyar állampolgárnak joga, hogy az e törvényben meghatározott feltételek szerint felsőoktatási intézményben tanulmányokat folytasson, államilag támogatott vagy költségtérítéses képzésben. Ez a jog megilleti]

„*e*) a magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás és tartózkodás céljából kiállított engedéllyel (EU Kék Kártyával) rendelkező harmadik országbeli állampolgárt.”

80. §

Az Ftv. 175. §-a a következő *c*) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:]

„*c*) A Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről, 14. cikk (1) bekezdés *c*) pont.”

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

81. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv. 2. § *b*) pontja a következő *bi*)-*bj*) alpontokkal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában

b) családtag:]

„*bi*) az EGT-állampolgár harmadik országbeli állampolgár élettársa, amennyiben magyar hatóság vagy az Európai Unió más tagállamának hatósága előtt regisztrált élettársi kapcsolatot létesített,

bj) a magyar állampolgár harmadik országbeli állampolgár élettársa, amennyiben magyar hatóság vagy az Európai Unió más tagállamának hatósága előtt regisztrált élettársi kapcsolatot létesített;”

82. §

Az Szmtv. 27. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az EGT-állampolgár, valamint a családtag a Magyar Köztársaság területén lévő első lakóhelyét, korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országát a regisztrációs igazolás, illetve a tartózkodási kártya kiállításával kapcsolatos eljárásban jelenti be a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően.”

83. §

Az Szmtv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Ha az EGT-állampolgár vagy a családtag felhagy tartózkodási jogának gyakorlásával, vagy a Magyar Köztársaság területét végleg elhagyja, ennek tényét, valamint a következő szokásos tartózkodási hely szerinti országot az eljáró hatóságnak bejelentheti, és a tartózkodási jogot igazoló okmányát leadhatja.”

84. §

Az Szmtv. 39. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 38. § (1) bekezdése alapján elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom ellen jogorvoslatnak nincs helye.”

85. §

Az Szmtv. 71. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a beutazási és tartózkodási tilalmat a 38. § (1) bekezdése alapján rendelték el, a határozat rendelkező részét jogszabályban meghatározott honlapon kell közzétenni. A közzététel napján a határozatot közöltnek kell tekinteni.”

86. §

(1) Az Szmtv. 76. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A tartózkodási jogot igazoló okmányokkal kapcsolatos, a 75. § (1) bekezdésének a)-c) pontja szerinti résznyilvántartások az érintettek tartózkodási jogot igazoló okmányával kapcsolatos következő adatokat tartalmazzák:]

„a) a születési és házassági nevet, a személyi azonosítót és a regisztrációs igazoláson szereplő lakcímet, korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országot,”

(2) Az Szmtv. 76. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A tartózkodási jogot igazoló okmányokkal kapcsolatos, a 75. § (1) bekezdésének a)-c) pontja szerinti résznyilvántartások az érintettek tartózkodási jogot igazoló okmányával kapcsolatos következő adatokat tartalmazzák:]

„f) a regisztrációt, illetve a tartózkodási jogot igazoló okmány leadásának tényét, időpontját, a következő szokásos tartózkodási hely szerinti országot”

87. §

Az Szmtv. 129. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény]

„e) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet”

[végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.]

**A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló
2007. évi II. törvény módosítása**

88. §

(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 2. § *k*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„*k*) munkáltató: az a természetes vagy jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet – a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/C. § b) pontjában meghatározott kölcsönbeadót is ideértve – amelynek javára, vagy irányítása alatt a foglalkoztatására sor kerül;”

(2) A Harmtv. 2. §-a a következő *o*)-*s*) pontokkal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*o*) *foglalkoztatás*: a vonatkozó jogszabályokkal összhangban bármely munka- vagy foglalkoztatási formát magában foglaló, munkavégzésre irányuló jogviszony alapján történő, valamely munkáltató javára, vagy irányítása alatt végzett tevékenység;

p) *magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás*: olyan személy foglalkoztatása legalább a harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő minimális díjazás mértékének kiszámítási módjáról szóló jogszabályban meghatározott mértékű ellenérték fejében, aki rendelkezik a munkavégzéshez szükséges felsőfokú szakmai képesítéssel;

q) *felsőfokú szakmai képesítés*: a felsőfokú végzettséget és szakképzettséget tanúsító felsőfokú képesítés, amely a munkaszerződésben vagy a kötelező érvényű állásajánlatban meghatározott szakma vagy ágazat szempontjából szükséges felsőfokú végzettséghez kapcsolódó szakképzettséggel egyenértékű;

r) *EU Kék Kártya*: olyan engedély, amely magas szintű képzettséggel rendelkező birtokosát valamely tagállam területén történő tartózkodásra és egyúttal magas szintű képzettséget igénylő, a 20/C. §-ban foglalt feltételek szerinti munkavállalásra jogosítja;

s) különösen kizsákmányoló foglalkoztatási feltételek: olyan feltételek – a nemi vagy egyéb alapú megkülönböztetésből származó feltételeket is beleértve –, amelyek feltűnően aránytalanul eltérnek a legalisan foglalkoztatott munkavállalók foglalkoztatási feltételeitől, amely eltérés különösen a munkavállalók egészségét és biztonságát érinti, és sérti az emberi méltóságot.”

89. §

A Harmtv. 13. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Három hónapot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve három hónapot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat a Magyar Köztársaság területén, aki]

„*b*) rendelkezik

ba) három hónapot meghaladó tartózkodásra jogosító vízummal,

bb) tartózkodási engedéllyel,

bc) bevándorlási engedéllyel,

bd) letelepedési engedéllyel,

be) ideiglenes letelepedési engedéllyel,

- bf) nemzeti letelepedési engedéllyel,
- bg) EK letelepedési engedéllyel, vagy
- bh) EU Kék Kártyával;”

90. §

A Harmtv. 18. §-a a következő (1a)-(1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az EU Kék Kártya kiadását meg kell tagadni, ha a harmadik országbeli állampolgár nem felel meg a 20/A. § (1) bekezdésében foglalt valamely feltételnek.

(1b) Az EU Kék Kártya meghosszabbítását meg kell tagadni, illetve a kiadott EU Kék Kártyát vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) nem felel meg vagy az EU Kék Kártya kiadásakor nem felelt meg a 20/A. § (1) bekezdésében foglalt valamely feltételnek,

b) a munkakörhöz szükséges felsőfokú szakmai képesítéssel nem rendelkezik,

c) megélhetése a Magyar Köztársaság területén nem biztosított, kivéve, ha a harmadik országbeli állampolgár oly módon nem áll foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban, hogy a d) vagy e) pontban foglalt feltételek nem valósulnak meg,

d) a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette, illetve tartózkodásának célja az engedélyezettől eltér,

e) legalább egymást követő három hónapon keresztül nem áll foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban,

f) foglalkoztatásra irányuló jogviszonya az EU Kék Kártya érvényességi ideje alatt legalább két alkalommal megszűnt, vagy

g) az EU Kék Kártya kiadását követő két évben előzetes írásbeli engedély nélkül végzett a korábban engedélyezettektől eltérő munkát.”

91. §

(1) A Harmtv. 20. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Keresőtevékenység folytatása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, akinek tartózkodási célja, hogy]

„a) a foglalkoztatásra irányuló jogviszonya alapján, ellenérték fejében, más részére illetve irányítása alatt tényleges munkát végezzen;”

(2) A Harmtv. 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti keresőtevékenységet – ha e törvény másképpen nem rendelkezik – az a harmadik országbeli állampolgár folytathat, aki

a) szezonális munkavállalási vízummal, vagy

b) humanitárius célból kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkezik, továbbá az, aki

c) keresőtevékenység folytatása céljából, családegyesítés céljából vagy tanulmányi célból kiadott tartózkodási engedéllyel, vagy

d) EU Kék Kártyával rendelkezik.”

92. §

A Harmtv. a következő 20/A-20/C. §-sal egészül ki:

„20/A. § (1) EU Kék Kártyát az a harmadik országbeli állampolgár kap, aki

a) a 13. § (1) bekezdés *a)*, *d)*, valamint *h)*-*i)* pontjában foglalt feltételeknek megfelel, és nem állnak fenn a (2) bekezdésben, valamint a 18. § (1b) bekezdés *b)* pontjában foglalt kizáró okok,

b) foglalkoztatása jogszabályban meghatározott szempontok alapján, valamint hazai foglalkoztatáspolitikai érdekből támogatott,

c) az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottnak minősül, vagy kérelmezte azt minden olyan időszakra vonatkozóan, amikor a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyból eredően nem minősül biztosítottnak, és

d) a Magyar Köztársaság területén valós lakcímadatot szálláshelyként bejelentett.

(2) Nem kaphat EU Kék Kártyát:

a) az a harmadik országbeli állampolgár, aki a menekültügyi hatóságtól menekültkénti elismerését kérte, vagy a menekültügyi hatóságtól ideiglenes vagy kiegészítő védelmet kért;

b) akit a Magyar Köztársaság menekültként ismert el, vagy ideiglenes vagy kiegészítő védelemben részesített,

c) a befogadott,

d) az a harmadik országbeli állampolgár, aki kutatás céljából kiállított tartózkodási engedéllyel rendelkezik,

e) a külön törvényben meghatározottak szerint szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy,

f) az a harmadik országbeli állampolgár, aki az Európai Unió más tagállama által kiadott huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedéllyel rendelkezik,

g) az a harmadik országbeli állampolgár, aki a kereskedelem és befektetések terén tevékenykedő természetes személyek egyes kategóriáinak beutazását és tartózkodását megkönnyítő nemzetközi megállapodásban foglalt kötelezettségvállalás alapján utazott be a Magyar Köztársaság területére,

h) az a harmadik országbeli állampolgár, aki a Magyar Köztársaság területén szezonális munkavállalási vízummal tartózkodik, illetve az Európai Unió más tagállamában szezonális munkát végez,

i) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár, aki a Magyar Köztársaság területén kiküldetésben tartózkodik.

(3) Az EU Kék Kártyát legalább egy évre kell kiállítani. Amennyiben a foglalkoztatásra irányuló szerződés ennél rövidebb időtartamra szól, akkor az EU Kék Kártyát a foglalkoztatásra irányuló szerződés szerinti jogviszony időtartamát három hónappal meghaladó időtartamra kell kiállítani.

(4) Az EU Kék Kártya érvényességi ideje legfeljebb négy év, amely alkalmanként legfeljebb négy évvel meghosszabbítható.

20/B. § Az Európai Unió tagállama által magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár EU Kék Kártyát kaphat, ha

a) az EU Kék Kártyát kiállító tagállamban legalább tizennyolc hónapig jogszerűen tartózkodott és

b) rendelkezik a 20/A. § (1) bekezdés *a)*-*d)* pontjában meghatározott feltételekkel.

20/C. § Az EU Kék Kártya a kiadásától számított két éves időszak alatt kizárólag

- a) a kiadását megalapozó munkaviszonyban, vagy
b) hazai foglalkoztatáspolitikai érdek mérlegelése alapján engedélyezett munkaviszonyban való, magas szintű képzettséget igénylő munkavállalásra jogosít.”

93. §

- (1) A Harmtv. 29. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az e törvényben foglalt tartózkodási feltételek hiányában humanitárius célból tartózkodási engedéllyel kell ellátni]

„e) jelentős bűnüldözési vagy nemzetbiztonsági érdekből az ügyész, a bíróság, illetve a rendvédelmi és nemzetbiztonsági szerv indítványára azt a harmadik országbeli állampolgárt, illetve rá tekintettel más harmadik országbeli állampolgárt, aki bűncselekmény felderítése érdekében a hatóságokkal – a bizonyítást jelentősen elősegítő módon – együttműködik;”

- (2) A Harmtv. 29. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[Az e törvényben foglalt tartózkodási feltételek hiányában humanitárius célból tartózkodási engedéllyel kell ellátni]

„f) a bíróság indítványára azt a harmadik országbeli állampolgárt, akit különösen kizsákmányoló foglalkoztatási feltételek mellett, illetve azt a kiskorú, harmadik országbeli állampolgárt, akit érvényes tartózkodási engedély vagy más, tartózkodásra jogosító engedély nélkül foglalkoztattak.”

- (3) A Harmtv. 29. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[A humanitárius célból kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje]

„d) az (1) bekezdés f) pontjában foglalt esetben legfeljebb hat hónap, amely alkalmanként legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható, a harmadik országbeli állampolgár által a munkáltatójával szemben az elmaradt járandóságának kifizetése érdekében indított eljárás jogerős befejezéséig.”

94. §

- (1) A Harmtv. 30. § (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

[Ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással kell ellátni azt a harmadik országbeli állampolgárt,]

„k) aki az Európai Unió más tagállamában magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából tartózkodási engedélyt kérelmezett, és az EU Kék Kártya érvényességi idejének lejártát vagy az okmány visszavonását követően a Magyar Köztársaság területére visszatért a munkanélküliség időtartamára.”

- (2) A Harmtv. 30. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[Az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás érvényességi ideje]

„e) az (1) bekezdés k) pontjában foglalt esetben három hónap, amely nem hosszabbítható meg.”

95. §

A Harmtv. 34. § (1)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Európai Unió tagállama által a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-ei 2003/109/EK irányelv alapján kiállított huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár ideiglenes letelepedési engedélyt kap, ha

- a) keresőtevékenység folytatása céljából, kivéve a szezonális munkavállalás esetét,
- b) tanulmányok folytatása vagy szakképzés céljából vagy
- c) egyéb, igazolt célból

kíván a Magyar Köztársaság területén tartózkodni, és amennyiben a jogszabályban meghatározott egyéb feltételeket teljesíti.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott harmadik országbeli állampolgárral ideiglenes letelepedési engedélyt együtt kérelmező harmadik országbeli családtag, valamint az ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár családtagja ideiglenes letelepedési engedélyt kap, amennyiben a családi kapcsolat az Európai Unió huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedélyt kiállító tagállamában már fennállt, és amennyiben a jogszabályban meghatározott egyéb feltételeket teljesíti.

(3) Az ideiglenes letelepedési engedély érvényességi ideje legfeljebb öt év, amely alkalmanként legfeljebb öt évvel meghosszabbítható. Az ideiglenes letelepedési engedély meghosszabbítása iránti kérelem a 13. § (1) bekezdés *h)* pontjában megfogalmazott közegészségügyi érdekből nem utasítható el, ha a megbetegedés az első ideiglenes letelepedési engedély kiadását követően következett.”

96. §

(1) A Harmtv. 38. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaság területén történő huzamos tartózkodás céljából EK letelepedési engedélyt kap az a harmadik országbeli állampolgár, aki

a) a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább öt éven át jogszerűen és megszakítás nélkül a Magyar Köztársaság területén tartózkodott, vagy

b) az EU kék kártyával rendelkezik, és

ba) a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább két évig jogszerűen és megszakítás nélkül a Magyar Köztársaság területén tartózkodott, és

bb) legalább öt évig jogszerűen és megszakítás nélkül az Európai Unió tagállamainak területén tartózkodott.”

(2) A Harmtv. 38. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Nem minősül a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás megszakításának

a) az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben az ország alkalmanként hat hónapnál rövidebb időre történő elhagyása, amennyiben a külföldi tartózkodások együttes időtartama öt év alatt nem haladja meg a háromszáz napot;

b) az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben az Európai Unió tagállamai területének alkalmanként tizenkét hónapnál rövidebb időre történő elhagyása, amennyiben a külföldi tartózkodások együttes időtartama öt év alatt nem haladja meg a tizennyolc hónapot.”

97. §

A Harmtv. 39. § (1) bekezdése kiegészül a következő *f)* ponttal:

[Az idegenrendészeti hatóság az EK letelepedési engedélyt visszavonja, ha]

„*f)* az *a)* ponttól eltérően a harmadik országbeli állampolgár EU Kék Kártya birtokosként vagy annak családtagjaként szerezte meg az EK letelepedési engedélyt és az Európai Unió tagállamainak területét egymást követő huszonnégy hónapnál hosszabb ideig elhagyta.”

98. §

(1) A Harmtv. 42. § (1)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben az idegenrendészeti hatóság megállapítja, hogy a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodásra a továbbiakban már nem jogosult, a tartózkodási engedély kérelmét elutasító vagy a tartózkodásra jogosító okmányát visszavonó határozatában, a harmadik országbeli állampolgárt – az e törvényben meghatározott esetek kivételével – az Európai Unió tagállamainak területéről kiutasítja. A harmadik országbeli állampolgár a kiutasítással szemben jogorvoslattal a tartózkodási engedély kérelmet elutasító vagy a tartózkodásra jogosító okmányt visszavonó határozattal szembeni jogorvoslat során élhet.

(2) Amennyiben a bíróság kiutasítás büntetést alkalmaz, vagy az idegenrendészeti hatóság megállapítja, hogy a harmadik országbeli állampolgárral szemben a kiutasítás e törvényben meghatározott feltételei fennállnak, az idegenrendészeti hatóság a döntésében a harmadik országbeli állampolgárt az – az e törvényben meghatározott esetek kivételével – Európai Unió tagállamainak területéről kiutasítja.

(3) Az idegenrendészeti hatóság a kiutasítás elrendelésére hozott határozatban, illetve a bírósági kiutasítás végrehajtására hozott végzésben az önkéntes távozásra a határidőt úgy határozza meg, hogy az a kiutasító határozatnak a harmadik országbeli állampolgárral történő közlésétől számított legalább hetedik, legfeljebb harmincadik napra essen, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár vállalja – az e törvényben meghatározott esetek kivételével – az Európai Unió tagállamai területének önkéntes elhagyását. A fent említett határidő nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár előbb tegyen eleget a kiutasító döntésben foglaltaknak.”

(2) A Harmtv. 42. § (6) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az önkéntes távozásra nem kell határidőt meghatározni, vagy az idegenrendészeti hatóság az Európai Unió tagállamai területe elhagyásának határnapját a kiutasító határozat közlésétől számított hetedik napnál korábbi napra is meghatározhatja, ha a harmadik országbeli állampolgár]

„*c)* az Európai Unió tagállamai területének önkéntes elhagyását kifejezetten megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasító döntésnek nem fog eleget tenni;”

99. §

A Harmtv. 44. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 43. § (1) bekezdés *a*)-*b*) pontja alapján elrendelt önálló beutazási és tartózkodási tilalommal szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

100. §

A Harmtv. 45. §-a a következő (8a)-(8c) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Az Európai Unió tagállama által kiadott, a tagállam területén tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárt az idegenrendészeti hatóság a Magyar Köztársaság területéről utasítja ki, elsődlegesen azon tagállamba, amelynek területére a tartózkodási engedélye érvényes.

(8b) Az Európai Unió valamely tagállama által kiállított EU Kék Kártyával rendelkező harmadik országbeli állampolgárt azon tagállamba kell kiutasítani, amely az EU Kék Kártyát kiadta, még abban az esetben is, ha az EU Kék Kártya érvényességi ideje a magyarországi tartózkodás alatt lejárt.

(8c) Amennyiben az EU Kék Kártyával rendelkező harmadik országbeli állampolgárt az Európai Unió valamely tagállama kiutasítja, abban az esetben is lehetővé kell tenni a visszatérését a Magyar Köztársaság területére, ha az EU Kék Kártya érvényességi ideje lejárt. A visszafogadást követően a harmadik országbeli állampolgárra a 18. § (1b) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.”

101. §

A Harmtv. a 45/A. §-t követően a következő 45/B. §-sal egészül ki:

„45/B. § (1) A 43. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően az idegenrendészeti hatóság nem utasítja ki azt a jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt, akit az Európai Unió más tagállama 2009. január 13-át megelőzően kötött kétoldalú visszafogadási egyezmény vagy más megállapodás alapján visszafogad.

(2) A visszafogadási egyezmény alapján történő visszaadásról az idegenrendészeti hatóság végzéssel dönt, mellyel szemben a harmadik országbeli állampolgár a végzés közzétételétől számított huszonnégy órán belül végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A végrehajtási kifogásnak a visszaadás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(3) A visszafogadási egyezmény alapján történő visszaadásra a kitoloncolás szabályait kell alkalmazni.”

102. §

(1) A Harmtv. 46. § (1) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kiutasítást elrendelő határozatnak tartalmaznia kell:]

„*d*) az Európai Unió tagállamainak – e törvényben meghatározott esetben az ország – területéről történő önkéntes távozás teljesítésének határmagját,”

(2) A Harmtv. 46. § (4) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jogerős kiutasítást, valamint a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát az útlevelebe kell jegyezni. A bejegyzéstől el kell tekinteni, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár az Európai Unió más tagállama által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezik. A bejegyzéstől el lehet tekinteni, amennyiben a külföldi vállalja az ország önkéntes elhagyását vagy önkéntes hazatérési program keretében hagyja el az országot.”

103. §

A Harmtv. 53. § (1a) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) A kishatárforgalmi engedély, a tartózkodási engedély, az EU Kék Kártya, az ideiglenes, a nemzeti és az EK letelepedési engedély kérelmezésekor, valamint a 29. § (1) bekezdés *a)-b)* és *d)-f)* pontjai szerinti humanitárius tartózkodási engedély kiadásakor az idegenrendészeti hatóság a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. április 18-i 380/2008/EK tanácsi rendelet alapján jár el.”

104. §

A Harmtv. 55. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti eljárás lefolytatása érdekében kiutasítást előkészítő őrizetbe veheti azt a harmadik országbeli állampolgárt, akinek személyazonossága vagy tartózkodásának jogszerűsége nem tisztázott, vagy kétoldalú visszafogadási egyezmény alapján az Európai Unió más tagállama részére visszaadása folyamatban van.”

105. §

A Harmtv. 71. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„71. § (1) A munkáltató legkésőbb a harmadik országbeli állampolgár munkába lépésének napján köteles meggyőződni arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár érvényes tartózkodási engedéllyel vagy más tartózkodásra jogosító engedéllyel, valamint az e törvény alapján keresőtevékenység folytatására jogosító engedéllyel rendelkezik-e.

(2) A munkáltató a harmadik országbeli állampolgár által bemutatott érvényes tartózkodási engedély vagy más, tartózkodásra jogosító engedély másolatát a foglalkoztatás időtartama alatt köteles megőrizni.

(3) A munkáltató öt napon belül köteles bejelenteni az idegenrendészeti hatóságnak a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásának megkezdését.

(4) A munkáltató öt napon belül köteles bejelenteni az idegenrendészeti hatóságnak, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár az engedélyezett munkáját nem kezdi meg, illetve a munkavégzés a munkavállalási engedély érvényességi idején belül megszűnik.

(5) Az idegenrendészeti hatóság az (1)-(4) bekezdésekben meghatározott kötelezettséget elmulasztó munkáltatót a foglalkoztatott harmadik országbeli állampolgárok számával arányos mértékű – jogszabályban meghatározott – közrendvédelmi bírsággal sújtja.

(6) A közrendvédelmi bírság megfizetésének kötelezettsége alól a munkáltató akkor mentesül, ha bizonyítja, hogy az (1)-(4) bekezdésben foglalt ellenőrzési és bejelentési kötelezettségének eleget tett, kivéve, ha tudott, vagy kellő gondosság mellett tudhatott volna arról, hogy az érvényes tartózkodási engedélyként vagy más, tartózkodásra jogosító engedélyként bemutatott okmány hamis volt.

(7) A munkáltató fővállalkozója a munkáltatóval egyetemlegesen felel a közrendvédelmi bírság megfizetéséért akkor, ha tudott, vagy kellő gondosság mellett tudhatott volna arról, hogy az alvállalkozó munkáltató harmadik országbeli állampolgárt érvényes tartózkodási engedély vagy más, tartózkodásra jogosító engedély, vagy az e törvény alapján keresőtevékenység folytatására jogosító engedély nélkül foglalkoztat.”

106. §

A Harmtv. a 75. §-t követően az alábbi alcímmel és 75/A. §-sal egészül ki:

„Az EU Kék Kártyával rendelkező harmadik országbeli állampolgár bejelentési kötelezettsége

75/A. § Az EU Kék Kártyával rendelkező harmadik országbeli állampolgár köteles a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megszűnését, az azt követő újabb foglalkoztatásra irányuló jogviszony keletkezését, annak kezdő, illetve befejező időpontjától számított öt napon belül bejelenteni az idegenrendészeti hatóságnak.”

107. §

A Harmtv. 89. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az önálló beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő határozat rendelkező részét a külön jogszabályban meghatározott honlapon kell közzétenni. A 43. § (1) bekezdés a)-b) pontja alapján önálló beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő határozatot a közzététel napján közzélni kell tekinteni.”

108. §

(1) A Harmtv. 95. § (1) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az idegenrendészeti hatóság a vízum iránti kérelem és a kiadott vízum, illetve vízumot helyettesítő engedély (a továbbiakban e §-ban együtt: vízum) alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„*d*) a beutazás célja és a tartózkodás tervezett időtartama, korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országa;”

(2) A Harmtv. 95. § (1) bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az idegenrendészeti hatóság a vízum iránti kérelem és a kiadott vízum, illetve vízumot helyettesítő engedély (a továbbiakban e §-ban együtt: vízum) alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„h) a be- és kiutazás ideje, a határátlépés helye, következő szokásos tartózkodási hely szerinti országa;”

109. §

(1) A Harmtv. 96. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem és a kiadott tartózkodási engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„d) a tartózkodás célja és tervezett időtartama, a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országa.”

(2) A Harmtv. 96. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási engedély iránti kérelem és a kiadott tartózkodási engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„h) az első beutazás és az utolsó kiutazás időpontja, a következő szokásos tartózkodási hely szerinti országa.”

110. §

A Harmtv. 99. § (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az idegenrendészeti hatóság a kiadott bevándorlási és letelepedési engedély, valamint ideiglenes letelepedési engedély, nemzeti letelepedési engedély vagy EK letelepedési engedély iránti kérelem és kiadott ideiglenes letelepedési engedély, nemzeti letelepedési engedély vagy EK letelepedési engedély alapján a harmadik országbeli állampolgár következő adatait kezeli:]

„g) az első beutazás és a végleges kiutazás időpontja, korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országát, a következő szokásos tartózkodási hely szerinti országa.”

111. §

A Harmtv. 111. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:]

„c) a tartózkodási engedély, az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás, az ideiglenes letelepedési engedély, a nemzeti letelepedési engedély, az EK letelepedési engedély és az EU Kék Kártya kiállításának feltételeit és az okmányok formáját;”

112. §

(1) A Harmtv. 120. § (1) bekezdése a következő q)-r) ponttal egészül ki:

[E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő részleges megfelelést szolgálja:]

„q) a Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről

r) a Tanács 2009/52 irányelve (2009. június 18.) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról.”

(2) A Harmtv. 120. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[E törvény]

„e) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007EK európai parlamenti és tanácsi rendelet”

[végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.]

Az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény módosítása

113. §

(1) Az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: ÁPBtv.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkaügyi kapcsolatokat és a munkaviszonyt érintő kérdésekben a szociális partnerek, a nemzetgazdasági ág, ágazat, alágazat, szakágazat (a továbbiakban: ágazat) szintjén, illetve a munkavállalók meghatározott csoportjait érintően párbeszédet folytathatnak, e célból kétoldalú szociális párbeszéd bizottságot hozhatnak létre.”

(2) Az ÁPBtv. 2. § (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) ÁPB hozható létre egy vagy több nemzetgazdasági ágra, ágazatra, alágazatra, szakágazatra kiterjedően. Egy nemzetgazdasági ágban, ágazatban, alágazatban, szakágazatban egy bizottság jöhet létre.

(4) Az alacsonyabb szinten létrehozott ÁPB a magasabb szintű ÁPB-től függetlenül működik, feladatai teljesítését illetően a magasabb szintű ÁPB nem utasíthatja. Az al-, illetve szakágazati szintű, illetve nemzetgazdasági ágban létrehozott párbeszéd bizottságra az ágazati ÁPB-re vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, kivéve, ha e törvény eltérően rendelkezik.”

114. §

(1) Az ÁPBtv. 9. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ÁPB létrehozásáról szóló megállapodásnak tartalmaznia kell:

a) az ÁPB létrehozására irányuló nyilatkozatot,

b) az ÁPB munkáltatói, illetve munkavállalói oldalain részt vevő érdekképviselők felsorolását, nevük, székhelyük, valamint a képviselőikre jogosult személy megjelölésével,

c) nyilatkozatot arról, hogy az ÁPB-t létrehozó szervezetek döntési rendjüket maguk alakítják ki a 13. § (1) bekezdésének megfelelően vagy kéri az ÁRMB erre vonatkozó, 21. § (2) bekezdésében szereplő eljárását, továbbá

d) a szervezetek képviselőinek aláírását.”

(2) Az ÁPBtv. 9. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdés *a*) pontja szerint megküldött megállapodást a miniszter hivatalos lapjában haladéktalanul nyilvánosságra kell hozni. Ha a megállapodást az érdekképviseltek hatvan napon belül nem küldik meg a miniszternek és az ÁRMB-nek, akkor azt semmisnek kell tekinteni.”

(3) Az ÁPBtv. 9. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az ÁPB létrehozásáról szóló megállapodás semmis, valamint az ÁRMB eljárás lefolytatását kezdeményező kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha azok bármelyikét az ÁPB létrehozását kezdeményező, illetve a részvételi szándékát bejelentő valamennyi érdekképviselő nem írta alá.”

(4) Az ÁPBtv. 9. §-a a következő (8)-(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Az (1)-(6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni akkor is, ha egy már létrejött ÁPB tevékenységi területét valamely további nemzetgazdasági ágra, ágazatra, alágazatra, szakágazatra kiterjeszti.

(9) Az ÁPB az ÁRMB 21. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján meghozott határozata jogerőre emelkedésének napján jön létre.”

115. §

Az ÁPBtv. 14. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A kollektív szerződés – eltérő megállapodás hiányában – a megkötését követő tizenöt nap eltelté után következő hónap első napján lép hatályba. A munkáltatói érdekképviselő köteles elősegíteni, hogy a kollektív szerződést a tagjai által foglalkoztatott munkavállalók megismerjék.”

116. §

Az ÁPBtv. 19. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az RPB-re az ÁPB-re vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, a 12. § (2) bekezdése és a 14-18. § kivételével. Ettől eltérően, az RPB-ben a 14. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint megállapodások köthetők.”

117. §

Az ÁPBtv. 20. § (4)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Ha a nemzetgazdasági ágban több szinten működik ÁPB, a (3) bekezdésben foglalt jogosultság a legmagasabb szinten működő ÁPB-t illeti meg. Ha egy szinten több ÁPB működik, akkor ezek az ÁPB-k közösen jelölik a képviselőt.

(5) A (4) bekezdésben foglalt esetben, ha a legmagasabb szinten működő ÁPB megszűnt, az általa delegált képviselő ÁPB-tagsága megszűnik, és a (3)-(4) bekezdés megfelelő alkalmazásával új képviselő delegálására kerül sor.”

118. §

(1) Az ÁPBtv. 21. § (4)-(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott kérdéseket illetően az ÁRMB ismételt megállapító határozatot hoz:

- a) a megelőző határozat jogerőre emelkedésétől számított öt év elteltével,
- b) ha az ágazati érdekképviselő, amelynek jogos érdekét a határozat érinti, a megelőző határozat jogerőre emelkedésétől számított három év elteltét követően azt kezdeményezi, vagy
- c) ha a miniszter a kollektív szerződés kiterjesztésére vonatkozó határozatának felülvizsgálata érdekében a 17. § (2) bekezdésének való megfelelés vizsgálatát kéri.

(5) Az ÁRMB eljárására a Ket., valamint az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény szabályait kell alkalmazni azzal, hogy

- a) kiadmányozásra jogosult vezetőnek az ÁRMB tagjai által maguk közül választott elnököt kell tekinteni,
- b) az ügyben a Ket. 112. §-a szerinti újrafelvételi eljárásnak nincs helye,
- c) az ÁRMB határozata a Ket. 115. §-a szerinti felügyeleti eljárás keretében nem változtatható meg és nem semmisíthető meg,
- d) az ÁRMB határozata ellen fellebbezésnek nincs helye, a felek a (6) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezhetik.”

(2) Az ÁPBtv. 21. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az ÁRMB eljárása illetékmentes.”

119. §

(1) Az ÁPBtv. 24. § (1) bekezdés *ea* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[munkavállalói érdekképviselő esetén:]

„*ea* azon munkáltatók neve, székhelye, adószáma, amelyeknél szervezettel vagy képviselővel rendelkezik,”

(2) Az ÁPBtv. 24. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével az ÁRMB

a) az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (6) bekezdése, valamint 52. § (7) bekezdés *c*) pontja alapján a munkaügyi hatóságnál rendelkezésre álló adatokból a munkáltatónál foglalkoztatottak számára vonatkozó összesített adatokat,

b) az adóhatóságnál rendelkezésre álló adatok közül a december 31-i állapotnak megfelelően a munkáltatónál foglalkoztatottak létszámára, valamint a munkáltatók TEÁOR szerinti besorolására vonatkozó adatokat is felhasználhatja.”

(3) Az ÁPBtv. 24. §-a a következő (7)-(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az ÁPB-ben részt venni kívánó érdekképviselő a 6-8. § szerinti részvételi feltételeknek való megfelelés vagy a 12. § (1) bekezdésében foglalt jogosultságok megállapítására vonatkozó ÁRMB eljárás lefolytatásához szükséges kérelmet, a kollektív szerződést kötő érdekképviselők a

szerződés kiterjesztésére vonatkozó kérelmet, továbbá a kapcsolódó adatszolgáltatást elektronikus úton nyújtja be, illetve teljesíti, a miniszter honlapján és a kormányzati portálon közzétett elektronikus adatlap felhasználásával.

(8) A miniszter közreműködik az ÁRMB határozatát megalapozó adatok feldolgozásában. Ebben az esetben a miniszter erre kijelölt szervezeti egységének munkatársa, akinek a munkaköri leírása az adatkezelési feladatot tartalmazza, az adatokat kezelheti.

(9) A (3) bekezdés b) pontjával összefüggésben az adóhatóság június 30-ig átadja a miniszter részére az előző évi adatokat.”

120. §

(1) Az ÁPBtv. 26. § 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„2. *szociális párbeszéd bizottság*: kétoldalú – munkáltatói és munkavállalói érdekképviseltek részvételével az e törvény által előírt módon létrejött – fórum, amely működhet egy vagy több nemzetgazdasági ágra, ágazatra, alágazatra, szakágazatra, szakmára, illetve a munkavállalók meghatározott csoportjaira kiterjedően; e törvény alkalmazásában magasabb szintű ÁPB-nek minősül a nemzetgazdasági ágban, illetve a kevesebb számjegyű TEÁOR-kóddal jelölt ágazatban létrejött ÁPB;”

(2) Az ÁPBtv. 26. § 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„9. a) *nemzetgazdasági ág*: egy betűs TEÁOR-kóddal,

b) *ágazat*: két számjegyű TEÁOR-kóddal,

c) *alágazat*: három számjegyű TEÁOR-kóddal,

d) *szakágazat*: négy számjegyű TEÁOR-kóddal

jelzett tevékenységi terület; magasabbnak a kevesebb számjeggyel jelzett szintet kell tekinteni;”

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosítása

121. §

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo.tv.) 1. §

(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alkalmi munkára irányuló egyszerűsített foglalkoztatás esetén az egyszerűsített munkaviszonyban egy naptári napon legfeljebb foglalkoztatott munkavállalók létszáma – a munkáltatónak a tárgyév első, illetve hetedik hónapját megelőző hat havi, ha a munkáltató ennél rövidebb ideje működik, működésének egész hónapjaira eső átlagos statisztikai létszámát alapul véve – nem haladhatja meg

a) a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) hatálya alá tartozó főállású személyt nem foglalkoztató munkáltató esetén az egy főt,

b) egy főtől öt főig terjedő munkavállaló foglalkoztatása esetén a két főt,

c) hattól húsz főig terjedő munkavállaló foglalkoztatása esetén a négy főt,

d) húsznál több munkavállaló foglalkoztatása esetén a munkavállalói létszám húsz százalékát.”

122. §

(1) Az Efo.tv. 2. § 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„1. mezőgazdasági idénymunka: a növénytermesztési, erdőgazdálkodási, állattenyésztési, halászati, vadászati ágazatba tartozó munkavégzés, továbbá a termelő, termelői csoport, termelői szervezet, illetve ezek társulása által a megtermelt mezőgazdasági termékek anyagmozgatása, csomagolása – a továbbfeldolgozás kivételével – feltéve, hogy azonos felek között a határozott időre szóló munkaviszony időtartama nem haladja meg egy naptári éven belül a százhusz napot.”

(2) Az Efo.tv. 2. §-a a következő 7. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában:]

„7. idénymunka: az Mt. 117. § (1) bekezdés j) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő munka. Mezőgazdasági idénymunka esetén az év adott időszakához vagy időpontjához kötődőnek kell tekinteni az olyan munkavégzést is, amely az előállított növény vagy állat biológiai sajátossága miatt végezhető el kizárólag abban az időszakban vagy időpontban.”

123. §

Az Efo.tv. 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyszerűsített foglalkoztatás céljából létrejött munkaviszony a felek szóbeli megállapodása alapján, a munkáltató 11. §-ban meghatározott bejelentési kötelezettségének teljesítésével keletkezik. Amennyiben azt a munkavállaló kéri, illetve a jogszabály alapján nem elektronikus úton bevallásra kötelezett munkáltató választása szerint, az egyszerűsített foglalkoztatás céljából munkaviszonyt az e törvény melléklete szerinti szerződés megkötésével kell létesíteni, és azt legkésőbb a munka megkezdéséig kell írásba foglalni, azzal, hogy ez nem mentesíti a munkáltatót a 11. §-ban szereplő bejelentési kötelezettség teljesítése alól. Ebben az esetben a munkavégzés napjának végéig elegendő kitölteni a munkáltató és a munkavállaló megnevezésén kívüli egyéb azonosító adatait.”

124. §

(1) Az Efo.tv. 4. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Egyszerűsített foglalkoztatás esetén nem kell alkalmazni az Mt-nek a szabadság kiadására vonatkozó 134. §-át.”

(2) Az Efo.tv. 4. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Alkalmi munkára létesített egyszerűsített foglalkoztatás esetén a (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően

a) nem kell alkalmazni az Mt. betegszabadságra, egyéb munkaidő-kedvezményekre vonatkozó 137-140. §-át,

b) a munkaidő-beosztás az Mt. 119. §-ától eltérően az egybefüggő munkavégzés első napján is közölhető,

c) a munkáltató munkaidőkeret hiányában is elrendelhet az Mt. 120. §-a szerint egyenlőtlen munkaidő-beosztást,

d) nem kell alkalmazni az Mt. 97-99. §-ában rögzített, a munkaviszony megszűnése esetén a munkaviszonyra vonatkozó szabályban és egyéb jogszabályokban előírt igazolások kiadására vonatkozó előírásokat,

e) amennyiben a felek írásban kötöttek munkaszerződést, nem kell alkalmazni az Mt. 140/A. §-ában foglalt munkaidő-nyilvántartásra, valamint az Mt. 160. §-ában foglalt munkabérről szóló írásbeli elszámolásról szóló rendelkezéseket.”

Záró rendelkezések

125. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően

a) a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba e törvény 51. §-a, 53. §-a, és 128. § (2)-(3) bekezdése,

b) a kihirdetést követő 45. napon lép hatályba e törvény 52. §-a és 54. §-a,

c) 2011. december 1-jén lép hatályba e törvény 4. §-a, 15-16. §-a, az Mt. e törvény 17. § (1) bekezdésével megállapított 193/D. § (2) bekezdése, e törvény 18-20. §-a, 22. § (5) bekezdése, 23. §-a, és 127. § (1) bekezdés d) pontja,

d) 2012. január 1-jén lép hatályba a 127. § (5) bekezdése.

126. §

E törvény

a) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelvnek,

b) az unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgásához és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

c) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008. november 17-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

d) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló 2008. december 16-i 2008/225/EK parlamenti tanácsi irányelvnek,

e) az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 2009. május 6-i 2009/38/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek,

f) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló 2009. május 25-i 2009/50/EK tanácsi irányelvnek, valamint

g) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

127. §

(1) Az Mt.

a) 2. § (2) bekezdésében a „közhasznú munkavégzés vagy közmunkaprogram” szövegrész helyébe a „közfoglalkoztatás” szöveg,

b) 192/B. §-ának (1) bekezdésében az „a 190. § (1) és (3)-(4) bekezdésében” szövegrész helyébe az „a 190. § (1) és (3)-(5) bekezdésében” szöveg,

c) 193/B. § (2) bekezdésében az „alkalmi munkavállalói könyvvel” szövegrész helyébe az „alkalmi munkára” szöveg,

d) 193/G. (1) bekezdésének második mondatában, (2) bekezdésének e) pontjában, (3) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában, (6) bekezdésében, (8) bekezdésének levezető mondatában, 193/H. § (1) bekezdésének b) pontjában, (2) bekezdésében, (12) bekezdésében, 193/J. §-a (1), (3) és (5) bekezdésében, 193/K. §-a (1)-(4) és (6)-(7) bekezdésében, 193/M. §-a (2)-(5) bekezdésben, 193/N. § (2) bekezdésében és 193/O. § (1) bekezdésében a „munkavállaló” szövegrész helyébe a „kölcsonzött munkavállaló” szöveg,

e) 193/H. § (3) bekezdésének nyitó szövegrészében, (5)-(6) bekezdésében, (13) bekezdésében, 193/L. §-ában, 193/O. § (3) bekezdésében a „munkavállalót” szövegrész helyébe a „kölcsonzött munkavállalót” szöveg,

f) 193/N. §-ban és 193/O. § (2) bekezdésében a „munkavállalónak” szövegrész helyébe a „kölcsonzött munkavállalónak” szöveg,

g) 195. § (2) bekezdésében a „194. §” szövegrész helyébe a „194/G. §” szöveg,

h) 198. § (1) bekezdésében a „(194-195. §)” szövegrész helyébe a „(194/G-195. §)” szöveg lép.

(2) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 2. § d) pontjában a „közhasznú munkavégzés, a közmunka, közcélú munkavégzés” szövegrész helyébe a „közfoglalkoztatás” szöveg lép.

(3) A Kjt.

a) 1. § (4) bekezdésében a „közhasznú munkavégzés, közmunka, közcélú munkavégzés” szövegrész helyébe a „közfoglalkoztatás” szöveg,

b) 25/A. § (8) bekezdésében a „munkaviszonnyá alakul át” szövegrész helyébe a „megszűnik és a megszűnését követő nappal az új munkáltatóval munkaviszony létesül” szöveg,

c) 32. § (2) bekezdésében a „30. § (1) bekezdésének c)-d) pontján” szövegrész helyébe a „30. § (1) bekezdés c)-f) pontján” szöveg,

d) 59. § (1) bekezdésében az „a 131. §-a” szövegrész helyébe az „a 117/C. §-a, a 131. §-a” szöveg,

e) 78. § (3) bekezdésében a „30. § (1) bekezdés d) vagy e) pontja” szövegrész helyébe a „30. § (1) bekezdés d), e) vagy f) pontja” szöveg lép.

(4) Az Szt.

a) 18. § i) pontjában a „(3) bekezdése” szövegrész helyébe a „(3) és (4) bekezdése” szöveg,

b) 32/B. § (3) bekezdésében a „(3) bekezdésének b) pontjában” szövegrész helyébe a „(3) bekezdés b) pontjában, valamint (4) bekezdésében” szöveg,

c) 32/B. § (4) bekezdés c) pontjában a „(3) bekezdése” szövegrész helyébe a „(3) vagy (4) bekezdése” szöveg,

d) 132. § (1) bekezdés k) pontjában a „(3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „(3) és (4) bekezdésében” szöveg

lép.

(5) Az Mvt. 88. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[*(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy*]

„*d*) rendeletben állapítsa meg a munkavédelmi bírság mértékére és kiszabására vonatkozó részletes szabályokat.”

(6) A Met.

a) 3. § (1) bekezdés *b*) pontjában a „munkaviszony” szövegrész helyébe a „foglalkoztatásra irányuló jogviszony” szöveg,

b) 3. § (1) bekezdés *j*) pontjában az „a munkanélküli ellátások” szövegrész helyébe az „az álláskereső részére nyújtott ellátások” szöveg,

c) 7. § (8) bekezdésében a „6. § (1) bekezdésének *a*) és *g*) pontját kivéve” szövegrész helyébe a „6. § (1) bekezdés *f*) pontját kivéve” szöveg,

d) 7/A. § (1) bekezdésében a „külföldit” szövegrész helyébe a „harmadik országbeli állampolgárt” szöveg,

e) 7/A. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés *a*) és *b*) pontjában, (3) bekezdésében, valamint (5)-(6) bekezdésében a „külföldi” szövegrész helyébe a „harmadik országbeli állampolgár” szöveg lép.

(7) A Bjt.

a) 11. § (3) bekezdésében a „*g*) pontja” szövegrész helyébe a „*g*) vagy *n*) pontja”, a „*g*) pontjában” szövegrész helyébe a „*g*) és *n*) pontjában” szöveg,

b) 12. § (2) bekezdésében a „működésének időtartama” szövegrész helyébe a „működésének időtartama – az (5a) bekezdésben foglaltakra figyelemmel –” szöveg,

c) 12. § (6) bekezdésében az „(1)-(5)” szövegrész helyébe az „(1)-(5a)” szöveg, valamint

d) 129. §-ában a „134. §-át” szövegrész helyébe a „134. § (1)-(3) bekezdését, (4) bekezdésének első mondatát, továbbá (5)-(11) bekezdését” szöveg lép.

(8) A Cst. 51. § *c*) pontjában a „*c*) és *d*) pontjában” szövegrész helyébe a „*c*)-*e*) pontjában” szöveg lép.

(9) Az Euüt.

a) 1. § (3) bekezdés *a*) pontjában „szükséges és indokolt költségek biztosítása (18. §)” szövegrész helyébe „szükséges és indokolt költségek biztosítása (18. §, 21/B. §), a képzés megszervezése (21/B. §)” szöveg,

b) 17. § (1) bekezdés *b*) pontjában a „tevékenységének csökkentése” szövegrész helyébe a „bezárása, tevékenységének csökkentése” szöveg, valamint

c) 18. § (3) bekezdésében az „A központi vezetésnek” szövegrész helyébe az „Eltérő megállapodás hiányában a központi vezetésnek” szöveg lép.

(10) Az Eftov. 12. § (2) bekezdésében „az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásra elektronikusan kötelezettek” szövegrész helyébe „a magánszemély munkáltató” szöveg lép.

(11) A Kbt. 63. § (5) bekezdésében a „feltétel megvalósulását” szövegrész helyébe a „feltételek megvalósulását” szöveg lép.

128. §

(1) Hatályát veszti

a) az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 9. § *f*) pontja,

- b)* az Flt. 3. §-ának (3) bekezdése, 8. § (4) bekezdésének *d)* pontja, 11. §-át megelőző "Munkaügyi Tanács" alcím, 11-13.§-a,
- c)* a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 8. § (2) bekezdése,
- d)* területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 12. §-ának (6) bekezdése, továbbá a 13. §-ának (1) bekezdéséből „a megyei munkaügyi tanáccsal” szövegrész,
- e)* a Met. 1. § (4) bekezdésének *b)* pontjában az „1997. évi CXLIV.” szövegrész,
- f)* az Euüt. 25. § (1) bekezdése,
- g)* a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény 13. §-ának (3) bekezdéséből az „a regionális munkaügyi tanács” szövegrész,
- h)* a prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény 4/A. §-át megelőző alcím,
- i)* a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról szóló 2006. évi CXIII. törvény 27. § (4) bekezdése,
- j)* az egyes szakképzési és felnőttképzési tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi CXIV. törvény 50. § (7) bekezdése,
- k)* az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2007. évi XIX. törvény 26. §-ának (6) bekezdése,
- l)* az ÁPBtv. 7. § (5) bekezdése,
- m)* az Efo.tv. 4. § (2) bekezdés *i)* pontja, a 4. § (3) bekezdés *d)* pontjában az „és egyéb jogszabályokban” szövegrész, 11. § (6) bekezdésében a „tárgyhónapban” szövegrész, valamint
- n)* a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló 2010. évi CLXIX. törvény 60. § (1) bekezdés *b)* pontja.

(2) A kihirdetést követő 8. napon hatályát veszti az Fktv.

- a)* 4. § (3) bekezdés *g)* és *h)* pontja,
- b)* 12. § (8) bekezdése,
- c)* 20. §-át követő „Az élethosszig tartó tanulás feltételeinek biztosítása” alcím megjelölése és az azt követő 20/A. §-a,
- d)* 21. § (3) bekezdés *c)* pontja, valamint
- e)* 28. §-át követő „A felnőttképzésben résztvevők adatainak nyilvántartása” alcím megjelölése és az azt követő 28/A. §-a.

(3) A (2) bekezdés *c)* pontja az e törvény hatálybalépését megelőzően indult képzésekre nem vonatkozik.

129. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2012. január 2. napján hatályát veszti.

(2) E törvény 128. § (3) bekezdése, valamint e bekezdés 2013. január 1-jén hatályát veszti.